

Ο ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΠΑΡΑΤΗΡΗΤΗΣ

ΙΣΤ' ΤΟΣΟΤ

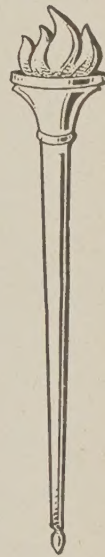
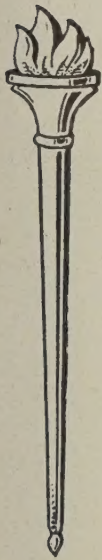
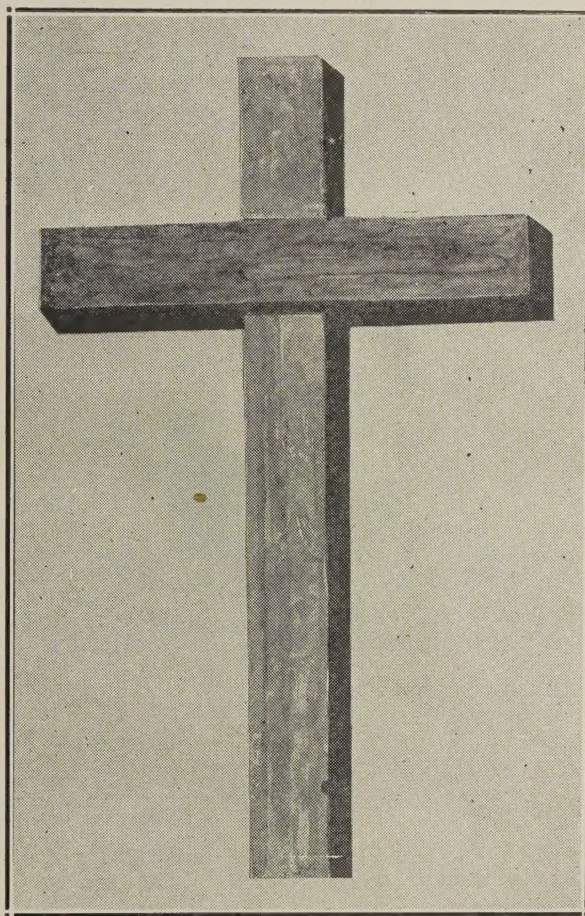
ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ

ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΝ

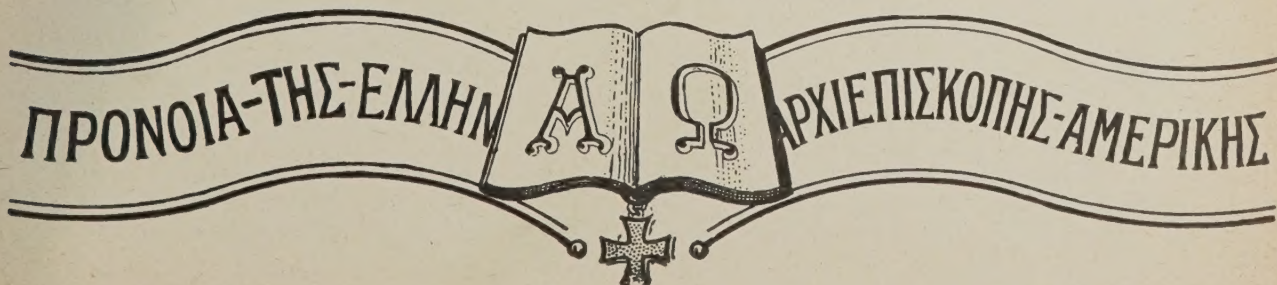
THE ORTHODOX OBSERVER

1 ΜΑΡΤΙΟΥ 1950

ΑΡΙΘΜ 355

«Τὸν Σταυρὸν Σου προσκυνούμεν, Δέσποτα...»

Ἐγκύκλιος τῆς Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς διὰ τὴν Ἐθνικὴν Ἑορτὴν

Εὐλαβ. Ἱερατ. Ἐκκλ. Προϊσταμένους
καὶ Ἐντιμ. Διοικ. Συμβούλια
τῶν Κοινοτήτων τῆς Μείζονος Νέας Ὑόρκης:

Ἡ Κυριακή, 26ῃ Μαρτίου ἑ. ἔ., ὥρισθη ὡς ἡμέ-
ρα καθ' ἣν ἡνωμένος ὁ Ἑλληνισμὸς τῆς Μείζονος
Νέας Ὑόρκης θὰ πανηγυρίσῃ τὴν Ἐθνικὴν Ἑορτὴν,
διὰ θεαματικωτάτης καὶ ἐπιθλητικωτάτης Παρε-
λάσεως εἰς τὴν 5ην Λεωφόρον, καὶ κατόπιν διὰ Δο-
ξολογίας εἰς τὸν Καθεδρικὸν μας Ναόν.

Ἡ ἐπὶ τοῦ ἑορτασμοῦ ἐκλεγείσα Ἐπιτροπὴ κα-
ταβάλλει ὑπερανθρώπους προσπάθειας διὰ τὴν
πλήρη ἐπιτυχίαν τῆς ἑορτῆς ταύτης, ἡ ὁποία θὰ
ἔχῃ τριπλοῦν χαρακτῆρα.

1ον) Ἐκδηλώσεως εὐγνωμοσύνης πρὸς τὸ
ἐνδοξον Ἀμερικανικὸν Ἔθνος διὰ τὴν πρὸς τὴν
Γενέτειράν μας πολύτιμον βοήθειάν του. 2ον) ἐκ-
δηλώσεως θαυμασμοῦ πρὸς τὸν γενναῖον Ἑλλη-
νικὸν Στρατὸν καὶ Λαὸν διὰ τὴν περίλαμπρον νί-
κην των ἐναντίον τῶν ἐχθρῶν τῆς Ἑλλάδος. Καὶ

3ον) Ἐκδηλώσεως γενικῆς διαμαρτυρίας ὅλων
μας ἐναντίον τοῦ Παιδομαζώματος πρὸς ἐπέμβα-
σιν τῶν Ἀμερικανικῶν Ἀρχῶν διὰ τὴν ἐπιστροφὴν
τῶν παρανόμως κατακρατούμενων παιδιῶν τῆς
Ἑλλάδος.

Παρακαλοῦμεν τοὺς Ἱερατ. Προϊσταμένους
καὶ τὰ Ἐκκλησιαστικὰ Συμβούλια, ὅπως, τῇ συν-
εργασίᾳ καὶ τῶν ἄλλων Ὄργανισμῶν τῶν Κοινο-
τήτων των, ἀρχίσουν ἀπὸ τώρα τὰς προετοιμα-
σίας των διὰ τὴν ἀθρόαν συμμετοχὴν των εἰς τὴν
κατ' ἐξοχὴν ταύτην Ἑορτὴν, Διοργανώσατε ἐπίσης
τὰ παιδιὰ τῶν Σχολείων σας, ὅπως καὶ αὐτὰ λά-
βουν μέρος εἰς τὴν παρέλασιν, κρατοῦντα Ἑλλη-
νικὰς καὶ Ἀμερικανικὰς Σημαίας.

Διὰ περισσοτέρας πληροφορίας δύνασθε νὰ
ἀποταθῆτε εἰς τὰ Γραφεῖα τῆς Ὁμοσπονδίας τῶν
Σωματείων, 220 W. 42nd STREET, N. Y., Δωμάτιον
2003, Τηλέφωνον LA. 4-4325.

Διάπυρος εὐχέτης πρὸς Κύριον

† Ὁ ΑΜΕΡΙΚΗΣ ΜΙΧΑΗΛ

ΤΟ ΩΡΑΙΟΤΕΡΟΝ ΔΩΡΟΝ ΔΙ' ΟΛΟΝ ΤΟ ΕΤΟΣ
πρὸς συγγενεῖς ἢ φίλους σας, ἐδῶ ἢ εἰς τὴν πα-
τρίδα σας, εἶναι μία συνδρομὴ εἰς τὸν Ὁρθό-
δοξον Παρατηρητὴν. — Συνδρομὴ προπληρωτέα
διὰ τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας καὶ Καναδὰν: Δι'
ἐν ἔτος \$3.00. Διὰ δύο ἔτη \$5.00. — Διὰ τὴν
Ἑλλάδα καὶ ἄλλας χώρας, ἑτησίᾳ συνδρομὴ
\$3.50.

Γ ρ ὁ ψ α τ ε :
ORTHODOX OBSERVER
10 East 79th Street, New York, 21, N. Y.

ΤΟ ΚΑΛΟΤΕΡΟΝ ΔΩΡΟΝ

15

ΚΑΛΟΔΕΜΕΝΟΙ ΤΟΜΟΙ

ΤΟΥ

ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΠΑΡΑΤΗΡΗΤΟΥ

Ἐολόκληρος Βιβλιοθήκη

Ἀποτελοῦν μίαν πλήρη ἐγκυκλοπαίδειαν ἡ
ὁποία δίδει εἰς τὸν κάτοχόν της ποικίλας γνώ-
σεις· εἰσάγει αὐτὸν εἰς τὴν ἐν Ἀμερικῇ ζωὴν
τῆς Ὁμογενείας μας καὶ στολίζει κάθε σπίτι.

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΤΟΜΟΥ \$4.00

Γ ρ ὁ ψ α τ ε :
ORTHODOX OBSERVER
10 East 79th Street, New York, 21, N. Y.

SUBSCRIPTION BLANK

The Orthodox Observer
10 East 79th Street
New York 21, N. Y.

Enclosed please find \$3.00 and send *The
Orthodox Observer* to:

Name

Address

VOL. XVI. No. 355. — MARCH 1, 1950

THE ORTHODOX OBSERVER

Established 1934

*A semimonthly record of the work, the thought and the
news of the Greek Orthodox Church in the U.S.A.*

Published by

The Greek Archdiocese Publications Association

Rev. Athenagoras T. Kokkinakis, Editor

Editorial Offices:

10 East 79th St., New York 21, N. Y.

Publication Office:

293 Seventh Avenue, New York 1, N. Y.

Entered as second-class matter Nov. 21, 1934, at the Post
Office at New York, N. Y. under the Act of March 3, 1879.

SUBSCRIPTIONS

United States

For One year \$3.00. — For two years \$5.00.

Other countries \$3.50 per year.

Fifteen Cents A Copy

Ο ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΠΑΡΑΤΗΡΗΤΗΣ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΝ ΠΡΟΝΟΙΑ ΤΗΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ, 10 East 79th Street, New York 21, N. Y.

ΕΤΟΣ ΙΣΤ'. 'Αριθ. 355

Διευθυντής: 'Αρχιμ. ΑΘΗΝΑΓΟΡΑΣ Θ. ΚΟΚΚΙΝΑΚΗΣ

1 ΜΑΡΤΙΟΥ 1950

Η ΟΡΘΟΔΟΞΙΑ ΚΑΙ ΤΟ ΠΡΟΣ ΑΥΤΗΝ ΚΑΘΗΚΟΝ ΗΜΩΝ

Ἡ Χριστιανικὴ Ὁρθοδοξία ἐώρτασε καὶ ἐφέτος τὴν ἐπέτειον τοῦ δραματικοῦ της θριάμβου. Ὡς ἀλήθεια, ὡς τὸ πλήρωμα τῆς ἀληθείας, ὡς ἀποκεκαλυμμένη σύνθεσις τῆς ὑπερτάτης βουλῆς τοῦ ἐν Τριάδι Θεοῦ, ὑποτυποῦσα τὸ περιεχόμενον θεωρίας καὶ πράξεως, ὡς ἀλήθεια περιέχουσα ἐν ἑαυτῇ τὸν Θεὸν ἀποκεκαλυμμένον καὶ τὸν ἄνθρωπον ἀναγεγεννημένον δὲν ἦτο δυνατόν νὰ μὴ ἀντιμετωπίσῃ τὴν ἀντίδρασιν. Ἡ ἀλήθεια εἰς ὅλας αὐτῆς τὰς μορφὰς καὶ τὰς ἐκδηλώσεις πάντοτε εὐρίσκει ἀντιμέτωπον τὴν ἀντίθεσιν τοῦ ψεύδους καὶ τῆς διαστροφῆς.

Καὶ ἡ Ὁρθοδοξία ἐνητένισε τὴν ἀντίθεσιν μὲ ὅλας αὐτῆς τὰς ἐκφάνσεις. Τὴν ἀντιμετώπισεν ὡς διωγμόν. Τὴν ἐγνώρισε καὶ ὡς διαστροφήν. Ὁ διωγμὸς τῆς ἐχάρισε Μάρτυρας. Ἡ διαστροφή καὶ ἡ πλάνη τὴν ἔκαμε νὰ ἀποκτήσῃ ὁμολογητὰς καὶ διδασκάλους, ἔρμηνευτὰς τῆς ἀληθείας, δυναμένους νὰ ἐκθέσουν τὴν κακοδοξίαν καὶ τὴν αἵρεσιν.

Καὶ τὸ μὲν αἷμα τοῦ μαρτυρίου μετουσίωσεν εἰς δύναμιν ἀντοχῆς. Τὴν ὁμολογίαν καὶ τὴν ὑπεράσπισιν τῆς ἀληθείας ἀπέδειξε καὶ ὡς δύναμιν βαθυτάτης καὶ συγκεροτημένης σκέψεως. Καὶ εἰς τὰς δύο περιπτώσεις τὸ θαῦμα τὴν ἠκολούθει ὡς μυστικὴ συνοδεία Ἐκεῖνου ὁ ὁποῖος καθώρισεν ἀτελεύτητον τὴν παρουσίαν Του καὶ ὡς πλήρωσις ὑπεσχημένης καὶ ἀλαθῆτου χειραγωγίας τοῦ Παρακλήτου «εἰς πᾶσαν τὴν ἀλήθειαν».

Καὶ αἱ δύο μορφαὶ τοῦ θαύματος εἶναι ἐκδηλοί. Ἐκινήθησαν κατ' αὐτῆς οἱ ἰσχυροὶ τῆς γῆς. Συνεμάχησαν ἐναντίον της μονοθεῖσται καὶ πολυθεῖσται, χωρικοὶ καὶ ἀστοί, φιλόσοφοι καὶ ἀδιανόητοι. Οἱ Βασιλεῖς διωργάνωσαν ἐστρατείας καὶ θεαματικὰς ἐκτελέσεις ὁμάδων. Οἱ διανοοῦμενοι ἐκυκλοφόρησαν συγγράμματα κατὰμεστα εἰρωνείας καὶ διασυρμού. Ἀλλ' ἂν ἐρωτηθῇ ἡ ἱστορία περὶ τοῦ ἀποτελέσματος τῆς ὀργανωμένης αὐτῆς καταφορᾶς κατὰ τῆς χριστιανικῆς ἀληθείας δὲν θὰ εὕρῃ προσφευγέσαν ἀπάντησιν ἀπὸ αὐτὴν ποὺ περιέχουν οἱ στίχοι τῆς πρώτης ἐπιστολῆς τοῦ Ἰωάννου: «Τίς ἐστὶν ὁ νικῶν τὸν κόσμον; Αὕτη ἐστὶν ἡ νίκη ἡ νικήσασα τὸν κόσμον ἡ πίστις ἡμῶν» (Α. Ἰωάν. 5, 4-5).

Ἐνίκησεν ἡ χριστιανικὴ ἀλήθεια. Καὶ ἡ νίκη της εἶναι ἀποτέλεσμα θαύματος. Δὲν ἐζήτησε νὰ ἐπιβληθῇ μὲ δολιότητα, μὲ τὰ μέσα τῆς ὑποχωρήσεως καὶ

τοῦ καταναγκασμοῦ, τὰ ἀσυμβίβαστα πρὸς τὴν ἱερότητα καὶ τὴν θεϊότητα τῆς προελεύσεώς της. Ἐνίκησε μὲ τὸ ὄπλον τὸ ἀήτητον, τὴν θυσίαν, μὲ τὸν Σταυρόν. Μὲ τὸ ἴδιον μέσον διὰ τοῦ ὁποῖου ὑπετάγη τὸ κράτος τῆς ἁμαρτίας διὰ νὰ ἀντικατασταθῇ ἀπὸ τὸ κράτος τῆς ἀγάπης καὶ τῆς ἐξιλεώσεως, ποὺ καθιστᾷ δυνατὴν τὴν ἀνθρωπίνην ἀνασύνταξιν καὶ κατευθύνει τὸν ἄνθρωπον πρὸς τὴν θέωσιν.

Ἀλλ' οἱ φοβερώτεροι ἐχθροὶ τῆς Χριστιανικῆς ἀληθείας δὲν ἦσαν οἱ ἐκ τῶν ἔξω διώκται πρὸ τῶν ὁποίων ἐστάθησαν οἱ μάρτυρες ἥρεμοι. Οἱ δυναμικώτεροι ἐχθροὶ τῆς χριστιανικῆς ἀληθείας ἦσαν οἱ ἐκ τῶν ἔσω διαστροφεῖς, οἱ ἐκπρόσωποι τῆς ἐσκεμμένης πλάνης, οἱ σχεδιασταὶ τῆς παρανοήσεως, οἱ γενήτορες τῆς αἰρέσεως. Πρὸ αὐτῶν ἐστάθη ἡ Ἐκκλησία μὲ τοὺς διδασκάλους καὶ ὁμολογητὰς της, μὲ τὸ κύρος καὶ τὴν αὐθεντίαν της, μὲ τὴν ἐκπεφρασμένην ἐν Ἀγίῳ Πνεύματι ἀλάθητον γνωμολογίαν τῶν Συνόδων της.

Ἀπὸ τῆς πρώτης μέχρι τῆς ἐβδόμης Οἰκουμενικῆς Συνόδου καὶ ἀπὸ τότε μέχρι σήμερον, ἡ Ἐκκλησία εὐρέθῃ ἀντιμέτωπος πρὸς πολυώνυμα συστήματα ἐσκεμμένης διαστροφῆς τῆς χριστιανικῆς ἀληθείας. Ἀντιμετώπισε τὴν προσπάθειαν πρὸς ἀπογύμνωσιν τῆς χριστιανικῆς ἀληθείας ἀπὸ τοῦ μυστήριον καὶ τὴν ἀποκάλυψιν. Συνήνησε τὸν ἀνθρώπινον λόγον θεωρούμενον ἱκανὸν νὰ μετρήσῃ πλήρως τὰ βῆθη καὶ τὴν ἑκτασίαν της. Ἐγνώρισε τὰς ἀξιώσεις πολλῶν ποὺ ἠθέλησαν νὰ ἀποδείξουν τὴν ἀλήθειαν ψευδομένην. Τὴν Ἀποκάλυψιν τεχνητὴν. Τὴν Γραφὴν νόθον. Τὴν Ἐκκλησίαν ἡπατημένην. Τὴν ἐν Τριάδι Θεότητα σκάνδαλον καὶ μωρίαν. Τὴν ἐνσάρκωσιν τοῦ Λόγου καὶ τὴν Θεανδρικήν ιδιότητά Του καὶ τὴν αειπάρθενον γέννησίν Του καὶ τὴν ἐκ νεκρῶν ἀνάστασιν Του, ἐπινοήματα ἐκ τῶν ὑσέρων.

Παρά ταῦτα ὅμως ἡ χριστιανικὴ ἀλήθεια δὲν παρέρυθη εἰς τὸν ἀφανισμόν τῆς διαστροφῆς. Παρέμεινεν ἀκεραία καὶ ἀμόλυντος. Καὶ τὴν πρακτικὴν της μορφήν ἀπέδειξεν ἐμπράκτως διὰ τῆς ζωῆς της ἡ Ἐκκλησία. Τὴν δὲ θεωρητικὴν της συνοχὴν κατωχύρωσε διὰ τῶν ἱερῶν της συμβόλων. Διὰ τῶν ἀποφάσεων τῶν Οἰκουμενικῶν της Συνόδων. Δι' αὐτῶν ἀπέκρουσε τὴν πλάνην καὶ τὴν διαστροφήν καὶ τὴν αἵρεσιν τὴν ἐσκεμμένην καὶ τὴν ἐκ πείσματος καὶ συμ-

φέροντος, διατηρήσασα πᾶν ὅτι παρεδόθη ἐξ ἀρχῆς ὑπὸ τοῦ Κυρίου καὶ τῶν Ἀποστόλων ἀνόθευτον ἀπὸ τὴν κακοδοξίαν, μακρὰν πάσης ἐπιδράσεως ὑποκειμενικῆς ἀντιλήψεως, πρακτικῆς καὶ θεωρητικῆς πλάτης.

Ἡ προφύλαξις τῆς χριστιανικῆς ἀληθείας καὶ ἡ παράδοσις τῆς εἰς ἡμᾶς ἀγνῆς καὶ ἀμώμητου εἶναι ἀναμφιβόλως κατόρθωμα τῆς Δεξιᾶς τοῦ Ὑψίστου, ἀλλὰ καὶ δεῖγμα ἰδιαιτέρας εὐνοίας τοῦ Κυρίου πρὸς ἡμᾶς τοὺς ἀποτελοῦντας τὴν Ἐκκλησίαν Αὐτοῦ. Εἶνε γεγονὸς μεμαρτυρημένον ὑπὸ τῆς ἱστορίας ὅτι ἡμεῖς κατέχομεν τὸν πανάγιον θησαυρὸν τοῦτον. Καὶ τοῦτο διότι ἐπρωτοστατήσαμεν εἰς τὴν ὑπεράσπισιν τῆς χριστιανικῆς πίστεως καὶ ἀληθείας.

Εἶναι πατέρες μας οἱ Μάρτυρες καὶ οἱ Ὁμολογηταί, οἱ Διδάσκαλοι καὶ Θεολόγοι τῆς Ἐκκλησίας. Ζῆ μέσα μας ἡ θερμότης τῆς πίστεώς των, ἡ παράδοσις των, ἡ σκέψις των. Ὁμιλοῦμεν τὴν γλῶσσαν των. Ἐπαναλαμβάνομεν τὰς προσευχὰς των. Ἐορτάζομεν τὰς μνῆμας των. Φυλάσσομεν τὰ ἔθιμά των. Ἀσπαζόμεθα καὶ τιμῶμεν τὰς εἰκόνας των. Κατέχομεν τὴν παρακαταθήκην τῆς κληρονομίας τὴν ὁποῖαν παρὰ Κυρίου παρέλαθον καὶ διὰ τὴν ὁποῖαν ἠγωνίσθησαν. Εἴμεθα ἡ Ἐκκλησία τὴν ὁποῖαν ἐτίμησαν καὶ ἐδόξασαν. Ἡ Ἐκκλησία τὴν ὁποῖαν ὁ Κύριος «περιποιήσατο διὰ τοῦ ἰδίου αἵματος», τῆς ὁποίας ὁ ἴδιος προΐσταται καὶ τῆς ὁποίας τὸ ἀκατάλυτον προδιετύπωσε.

Οἱ ἀμφιβάλλοντες προκαλοῦνται νὰ ἐρευνήσουν. «Ἐρχου καὶ ἴδε» λέγομεν πρὸς ὅσους μακρὰν τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν ἀντιπαράθετον πρὸ αὐτῆς τὴν κοσμικότητά των, τὴν ὀργάνωσίν των, τὸν ὀρθολογισμόν των, τὸν φανατισμόν των, τὸ ἀλάθητον τῶν ἀπόψεών των, τὰ πλούτη των, τὰ κτίριά των, τὰ ἰδρύματά των, τὸν ὀργανωμένον προσηλυτισμόν των.

«Ἐρχου καὶ ἴδε» τὴν ἱστορίαν, ἐπαναλαμβάνομεν, διὰ νὰ εὕρῃς τὴν Ὁρθοδοξίαν τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν χθὲς καὶ σήμερον, τὴν αὐτήν. «Ἐρχου καὶ ἴδε» ὅτι ἡ ἀλήθεια τῆς χριστιανικῆς πίστεως δὲν καυχῆται λογιᾶ. Μῆτε προθέτει τῆς πνευματικότητος καὶ τῆς ὀρθοδοξίας τὴν λάμψιν τοῦ προσκαίρου καὶ τοῦ φαινομένου. Μῆτε ζητεῖ νὰ φυλαχθῇ πίσω ἀπὸ θεωρίας καὶ ψευδεπίγραφα ἔγγραφα. Μῆτε νὰ διεγείρῃ φανατισμόν καὶ νὰ ἀποκλείσῃ τὴν ἐλευθερίαν. Ἀλλὰ μῆτε καὶ νὰ υποβιβάσῃ τὸ κύρος καὶ τὴν αὐθεντίαν τῆς χριστιανικῆς ἀληθείας διὰ νὰ ὑπερθέσῃ τὴν ἀνθρωπίνην ἐλευθερίαν καὶ νὰ ἀχθῇ εἰς ἀκρότητας.

Ἐγνώρισε καλὰ τὰς ἀκρότητας τῆς χθὲς. Κατανοεῖ καὶ αὐτὰς ποὺ ἐμφανίζονται σήμερον. Δὲν εἶναι νέαι δι' Αὐτήν, μῆτε αἱ ἀπαιτήσεις ποὺ μετ' ἐπιμονῆς παρουσιάζει «ἡ Δυτικὴ Ὀφρὺς», μῆτε τὰ θεωρήματα «τῆς Θεολογίας τῆς Κρίσεως», μῆτε τὰ αἰσθηματολογικὰ θέσφατα τοῦ θεολόγου τῆς Δανίας, μῆτε ὅσαι θεωρίαι παρουσιάζουν εἰς τὴν ἐποχὴν μας βαθύτητα καὶ σπουδαιότητα.

Παρόμοια ἤκουσε καὶ εἰς τὸ παρελθόν. Αἱ αἰρέσεις τῆς χθὲς προσπαθοῦν νὰ ἀποκτήσουν καινοφάνειαν μὲ τὰ ὀνόματα ποὺ παρουσιάζονται σήμερον. Ἄλλ' ἡ Ἐκκλησία εἶναι εἰς θέσιν νὰ διακρίνῃ τὴν παλαιότητα τοῦ περιεχομένου τῶν νέων ἀσκῶν. Εἶναι πολὺ ἐξησκημένον τὸ βλέμμα τῆς, δι' αὐτὸ καὶ διακρίνει εὐκόλως τὴν ἡλικίαν τοῦ περιεχομένου καὶ τὴν συγγενείαν του μὲ ὅσα κατεδίκασε χθὲς. Ἀρκεῖ νὰ θέσῃ τὸ περιεχόμενον τῶν νέων ἀσκῶν πρὸ τοῦ κριτηρίου τῆς Χριστιανικῆς Παραδόσεως τῆς γραπτῆς καὶ τῆς ἀγράφου, πρὸ τοῦ φωτὸς τοῦ Λόγου. Καὶ τότε ἀμέσως παρουσιάζεται ἡ ποιότης του καὶ ἡ προέλευσίς του.

Πολλάκις ἀκούομεν νὰ λέγεται: Οἱ ἐκπρόσωποι τῶν διαφορῶν Χριστιανικῶν Ὁμάδων ἐπινοοῦν θεωρίας καὶ παρουσιάζουν γονιμότητα ποὺ προκαλεῖ τὴν σκέψιν καὶ τὸ ἐνδιαφέρον τοῦ κόσμου. Διὰ τὴν ἡμεῖς δὲν παρουσιάζομεν παρομοίαν ἐφευρετικότητα καὶ παραγωγὴν; Εἰς τὸ ἐρώτημα τοῦτο ἀπαντοῦν δύο ἀπόψεις.

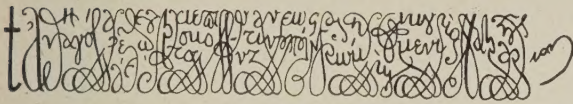
Κατὰ τὴν πρώτην θὰ ἡδυνάμεθα κάλλιστα νὰ παρουσιάσωμεν τὴν Διδασκαλίαν τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας ἄχραντον καὶ ἀνόθευτον μέσα εἰς τὰ πλαίσια τῆς συγχρόνου ὀρολογίας καὶ τῆς σκέψεως. Non nova sed nova. Ἡ προσπάθεια αὕτη ἔχει νὰ παρουσιάσῃ σχετικὴν παραγωγὴν. Καὶ ἂν δὲν ἐμεσολάβουν ἔθνη καὶ συμφοραὶ θὰ παρουσίαζεν ἡ Ὁρθόδοξος Διανόησις προϊόντα ἀνώτερα πάσης ἄλλης εἰς ποιότητα καὶ εἰς ἔκτασιν καὶ ἰδιαιτέρως πεφωτισμένα ὑπὸ τῆς ἀληθείας.

Ἡ ἄλλη ἄποψις ἀντιμετωπίζει τὸ ἐρώτημα κατὰ διαφορὸν τρόπον. Πῶς βλέπουν τὴν πόλιν των ἐκεῖνοι ποὺ ζοῦν ἐντὸς τῶν ὁρίων τῆς; Τὴν βλέπουν ὅπως εἶναι. Ἐκεῖνοι ποὺ εἶναι ἔξω προσπαθοῦν νὰ τὴν φανταστοῦν. Δι' αὐτὸ εἶναι ἐπόμενον νὰ μεταπίπτουν ἀπὸ περιγραφῆς εἰς περιγραφὴν. Νὰ διαφέρουν καὶ νὰ διαφωνοῦν καὶ πρὸς τὸν ἑαυτὸν των καὶ πρὸς ἀλλήλους καὶ διὰ καὶ πρὸς ἐκείνους ποὺ γνωρίζουν τὴν πραγματικότητα. Ἐπίσης εἶναι δυνατόν νὰ δανειζονται φῶς ἀπὸ ἄλλους ποὺ ἐξῆλθον ἀπὸ τὴν πόλιν «ἀλλ' οὐκ ἦσαν ἐξ αὐτῆς». Ὅσων ἐξόριστοι ἦ καὶ προδότες. Διὰ τοῦτο καὶ πᾶσα ἀπὸ μέρος των πληροφορία πρὸς τοὺς ἔξω εἶναι ἀνακριβής. Αἱ ἀνακρίβειαι γεννοῦν ἀνακριβείας καὶ φαντασιώδη καὶ σφαλερὰ ἐπινοήματα, ἄχρηστα καὶ ἀκατάλληλα δι' οἰκοδομήν. Οἱ πολῖται κατέχουν τὴν ἀκρίβειαν. Γνωρίζουν τὴν πόλιν. Διὰ τὴν ἐπιδίδονται εἰς ματαίους ὑποθέσεις; Διὰ τὴν ἐπινοοῦν θεωρίας πρὸς ἐξήγησιν ζητήματος ἐξηγτημένου;

Καὶ ἡ δευτέρα ἄποψις εἶνε ἀληθεστάτη. Ὅμως θὰ ἡδυνάτο τις νὰ παρατηρήσῃ ὅτι δὲν θὰ ἔβλαπτε τοὺς πολῖτας ἡ μελέτη τοῦ περιεχομένου τῆς πόλεως, τῆς συνθέσεως τῶν κτιρίων τῆς, τῆς ἐκτάσεως τῶν λεωφόρων τῆς καὶ ἡ περιγραφή τῶν τοπιῶν τῆς. Καὶ

(Συνέχεια εἰς τὴν 7ην σελίδα)

ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΗ ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ

Παντί τῷ Ἱερῷ Κλήρῳ καὶ τῷ Χριστεπωνύμῳ
Πληρώματι τῆς Ἐκκλησίας
Χάριν καὶ εἰρήνην παρὰ Θεοῦ.

Μεγάλη καὶ ὅλως ἐξάιρετος, τέκνα ἡμῶν ἐν Κυρίῳ ἀγαπητὰ καὶ περιπόθητα, εἶναι ἡ ὑπόθεσις τῆς σήμερον κλεινῆς Ἑορτῆς καὶ Πανηγύρεως, ἣν ἐν εὐφροσύνῃ πνεύματος καὶ συγκινήσει ψυχῆς οἱ Ὁρθόδοξοι Χριστιανοὶ ἀγομεν ἀπανταχοῦ.

Ἑορτὴ ἀναμνηστικὴ τῆς τῶν Ἱερῶν Εἰκόνων ἀναστηλώσεως τὸ κατ' ἀρχάς, εἰς προφυλακὴν τῶν Πιστῶν ἀπὸ τῆς λύμης τῆς τῶν Εἰκονομάχων αἵρέσεως ἀποσκοποῦσα, ἀπέβη σὺν τῇ προόδῳ τῶν αἰώνων Ἑορτὴ προσφιλῆς καὶ πάγκοινος τῆς κατ' Ἀνατολὰς Ὁρθοδόξου Καθολικῆς καὶ Ἀποστολικῆς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας, καὶ Ἑορτὴ κατ' ἐξοχὴν τῆς καθ' ἡμᾶς Ἀγίας τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας, τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, ὅπερ ἀπὸ τῆς συστάσεως αὐτοῦ καὶ καθ' ὅλους τοὺς ἱστορικοὺς σταθμοὺς ἐστάθη καὶ ἴσταται στύλος νεφέλης φωτεινῆς, ἀδαμάντινος τῆς Ὁρθοδοξίας ἀκρόπολις καὶ θράχος θεότευκτος καὶ ὑψηλός, πρὸς ὃν συνεκρούσθησαν καὶ ἐξεμνησθῆσαν πάντες οἱ τῆς ἀποστολοπαράδοτου πίστεως παραχαράκται καὶ νοθευταί.

Ἀνευφημοῦντες λοιπὸν καὶ γεραίροντες σήμερον τοὺς αἰωνίως μνήμης Ὁρθοδόξους Πατριάρχας, Ἀρχιερεῖς, Ἱερεῖς καὶ Μοναχοὺς, καὶ τοὺς ἄλλους γνωστοὺς τε καὶ ἀφανεῖς, ἕκ τε τοῦ Κλήρου καὶ τοῦ Λαοῦ, Μάρτυρας τῆς πατροπαράδοτου εὐσεβείας, οὐδὲν ἕτερον ποιοῦμεν, ἀλλ' ἡ τιμῶμεν καὶ γεραίρομεν τοὺς τῆς πίστεως ἀθλητὰς, ὧν ἐν τῇ χορείᾳ πρωτεύουσαν ὅλως θέσιν κατέχουσιν οἱ μεγάλοι προστάται τοῦ θεοδοξάστου τούτου Οἰκουμενικοῦ Θρόνου, οἵτινες συνετήρησαν μὲν ἀσινῇ καὶ ἀλώθητον τὴν πίστιν τῶν Ἀγίων Ἐπτὰ Οἰκουμενικῶν Συνόδων καὶ τῶν ἐννέα πρώτων αἰώνων τοῦ Χριστιανισμοῦ, ἄγρυπνοι ἱστάμενοι παρὰ τὸ πηδάλιον, ὡς ἀκίς θαρεῖς κατὰ τῆς Ἐκκλησίας ἐξηγείροντο κλύδωνες, μετὰ πολλοῦ δὲ ζήλου κατὰ Θεὸν καὶ βαθείας πρὸς τοὺς ἀνθρώπους πάντας ἀγάπης καὶ στοργῆς μετέδωκαν αὐτὴν τοῖς πέριξ καὶ τοῖς μακράν, κοινωνοὺς τῆς μυστικῆς θυσίας καὶ ἀθανάτου θρώσεως καταστήσαντες λαοὺς καὶ ἔθνη, πρότερον Θεὸν μὴ εἰδότα καὶ ἄμοιρα πολιτισμοῦ. Ὅντως, ἡ ἱστορία τοῦ σεβασμίου τούτου Θρόνου ἐπὶ τοσοῦτον εἶναι συνυφασμένη μετὰ τῆς ἱστορίας τοῦ γηγενίου Ὁρθοδόξου Χριστιανισμοῦ, τῶν Ἀγίων Οἰκουμενικῶν Συνόδων καὶ τῶν πρὸς διατήρησιν τῆς πίστεως, ὡς ταύτην παρέδωκαν οἱ ἀπ' ἀρχῆς αὐτόπται καὶ ὑπηρεταὶ τοῦ Λόγου γενόμενοι, συνεχῶν καὶ σκληρῶν ἀγώνων, ὥστε διὰ ταύτης συμπληροῦται καὶ στενῶς συνέχεται ἡ ὅλη ἱστορία τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, ὡς ἄλλοις καλῶς συνειρ-

μοσμένη καὶ ἀρρήκτως συνδεδεμένη. Τούτου δὴ ἐνεκα ἡ ἐν ἀρχῇ ταπεινὴ καὶ ὀλιγότεκνος Ἐκκλησία τοῦ Ἀγίου Ἀποστόλου Ἀνδρέου τοῦ Πρωτοκλήτου, ἀθρόον μεγαλυνθεῖσα, ὑψώθη εἰς Καθέδραν Οἰκουμενικὴν καὶ Κέντρον, πρὸς ὃ βλέπει περιγραφόμενος ὁ θεοχάρακτος τῆς Ἐκκλησίας κύκλος. Κέντρον εἰς ὃ συνέχονται καὶ συγκρατοῦνται πᾶσαι αἱ κατὰ τόπους καὶ χώρας ὑφεστώσαι καὶ περὶ τὴν κανονικὴν τῶν ἐκκλησιαστικῶν πραγμάτων οἰκονομίαν αὐτενεργοὶ καὶ αὐτοκέφαλοι Ὁρθόδοξοι Ἐκκλησίαι, καὶ ἐν αὐτῷ συναρμολογούμεναι ἀποτελοῦσιν ἐνιαῖον καὶ ἀδιαιρέτον σῶμα. Αὕτη δὲ ἀναδέδεκται καὶ τὴν τῶν ἄλλων ἀδελφῶν Ἐκκλησιῶν μέριμναν καὶ φροντίδας, ὡς ἀκίς περιστάσεις ἔκτακτοι παρακωλύουσι τὴν τακτικὴν καὶ καλὴν τοῦ ἐν αὐταῖς Χριστωνύμου Πληρώματος διαποίμανσιν, καί, καθόλου εἰπεῖν, οὐχὶ ἄλλως εἰ μὴ δι' αὐτῆς, διὰ τῆς πρὸς αὐτὴν δηλονότι κοινωνίας καὶ ἐπαφῆς, αἱ ἐπὶ μέρους Ὁρθόδοξοι Ἐκκλησίαι οἶονε συνδέονται πρὸς τὸ σῶμα τῆς Μιᾶς, Ἀγίας, Καθολικῆς καὶ Ἀποστολικῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, ἥς κεφαλὴ οὐχὶ τις ἄλλος, ἀλλὰ μόνος ὁ τῆς πίστεως ἀρχηγὸς καὶ τελειωτὴς Ἰησοῦς Χριστός.

Τοιαύτης Ἐκκλησίας Μέλη γνήσια καὶ ἀληθῆ ὑπάρχοντες, σπουδάζετε, τέκνα ἡμῶν ἐν Κυρίῳ ἀγαπητὰ, τὴν προσήκουσαν τιμὴν καὶ τὸ ὀφειλόμενον σέβας αὐτῇ ἀπονέμειν, ἀγαθὰ πάντοτε ὑπὲρ αὐτῆς καὶ τῶν Ποιμένων καὶ Λειτουργῶν αὐτῆς φρονούντες καὶ προνοούμενοι καθόσον τοῦτο ἀπαιτεῖ ἡ ἰδίᾳ τε ἐκάστου καὶ ἡ κοινῇ πάντων φιλοτιμία. Ἡ Μήτηρ Ἐκκλησία, ἥς σύνολος ὁ θῖος ὑπῆρξεν ἀγὼν διαρκὴς ὑπὲρ τῆς διατηρήσεως τῆς πατρῴας πίστεως καὶ ἀρετῆς, εὐσταθείας τε τῶν Ἀγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν, καὶ σωτηρίας παντὸς Ὁρθοδόξου Πληρώματος, δικαιούται πλήρως ἵνα ἀπολαύσῃ υἱικῆς παρὰ τῶν ἰδίων τέκνων ἀφοσιώσεως καὶ ζητῇ προθυμίαν καὶ ἀκριβείαν ἐν τῇ ἐκπληρώσει τῶν πρὸς αὐτὴν καθηκόντων αὐτῶν. Ἀγαπᾶτε οὖν οἱ πάντες τὴν πνευματικὴν ταύτην Μητέρα καὶ τῆς χάριτος Κιβωτόν, καὶ στηρίζετε αὐτὴν ἄλλοι δι' ἔργων καὶ ἄλλοι διὰ λόγου, ἕκαστος καθ' ὃ ἔλαθε χάρισμα παρὰ Θεοῦ. Κρατεῖτε δὲ τὴν Ὁρθόδοξον Πίστιν καὶ γυμνάζετε ἑαυτοὺς εἰς εὐσέβειαν, εἰδότες ὅτι «ἡ εὐσέβεια πρὸς πάντα ὠφελιμὸς ἐστίν, ἐπαγγελίας ἔχουσα ζωῆς τῆς νῦν καὶ τῆς μελλούσης».

Ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ καὶ τὸ ἄπειρον Αὐτοῦ ἔλεος σὺν τῇ παρ' ἡμῶν εὐχῇ καὶ εὐλογία εἴη μετὰ πάντων ἡμῶν.

Κυριακὴ τῆς Ὁρθοδοξίας σωτηρίου ἔτους 1950οῦ

Ἐκ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου
Ἐκ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου
Ἐκ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου

Ἀρχιμ. ΙΕΖΕΚΙΗΛ Δ. ΤΣΟΥΚΑΛΑ

Τὸ Ἐκπαιδευτικόν μας Πρόβλημα

Β'.

ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΩΝ ΣΤΕΛΕΧΩΝ

Εἰς τὸ προηγούμενον εἰσαγωγικόν μας ἄρθρον, εἴπομεν ὅτι ἡ ἐκπαίδευσις τὴν ὁποίαν πέρνουν τὰ παιδιὰ μας εἰς τὰ Κοινοτικά μας Σχολεῖα, πρέπει νὰ στηρίζεται ἐπάνω εἰς θάσιν Ἑθνικοθρησκευτικὴν καὶ νὰ ἔχῃ ὡς σκοπὸν τὴν ἐξυπηρέτησιν τῶν ἀθανάτων Ἰδανικῶν τῆς Φυλῆς μας καὶ πρὸ παντὸς τῆς Γλώσσης καὶ τῆς Θρησκείας μας.

Περὶ τούτου θεθαίως δὲν ὑπάρχει καμμία ἀμφιβολία. Πρὸς τοῦτο ὅμως, ἔχομεν ἀνάγκη νὰ εὐρωμεν τοὺς ἀπαιτούμενους ἐργάτας καὶ στρατιώτας. Χρειαζόμεθα δὲ τοιοῦτους πολλοὺς. Καὶ πρέπει αὐτοὶ νὰ εἶναι ἐνθουσιῶδεις, ἀφωσιωμένοι εἰς τὴν Ἰδεολογίαν καὶ τὰ Ἰδανικά μας, καὶ ἱκανοὶ καὶ κατάλληλοι νὰ τὰ ὑπηρετήσουν. Χρειαζόμεθα δηλαδὴ ἱκανὰ καὶ δυνατὰ Ἐκπαιδευτικά Στελέχη, τὰ ὁποῖα θὰ ἐργασθοῦν μὲ ζῆλον καὶ αὐταπάρνησιν διὰ τὴν Ἑλληνορθόδοξον διαπαιδαγώγησιν καὶ ἀνάπτυξιν τῶν παιδιῶν μας εἰς τὴν Χώραν αὐτήν.

Μέχρι τοῦδε τὰ ἀπαραίτητα αὐτά, διὰ τὴν πνευματικὴν ζωὴν καὶ τὴν πρόοδον τῶν παιδιῶν μας στελέχη, τὰ ἐπρομηθευόμεθα ἀπὸ τὴν μακρυνὴν Γενέτειράν μας, τὴν Ἑλλάδα. Οἱ πρῶτοι ἱερεῖς καὶ οἱ πρῶτοι διδάσκαλοι οἱ ὁποῖοι ἐκράτησαν μὲ πολλὴν αὐταπάρνησιν ὑψηλά, κατὰ τὰς πρώτας αὐτὰς δεκαετηρίδας τῆς ἐν Ἀμερικῇ ζωῆς μας, τὴν θρησκείαν, τὴν γλῶσσαν καὶ τὰς παραδόσεις μας, ἦσαν καὶ εἶναι καὶ αὐτοὶ μετανάστai.

Ὅλοι οἱ ἄνθρωποι αὐτοὶ, προσέφεραν, χωρὶς καμμίαν ἀντίρρῃσιν, εἰς τὸ σύνολον τῆς Ἑλληνοαμερικανικῆς Ὁμογενείας μας ἀνεκτιμήτους ὑπηρεσίας. Ἡ θεμελίωσις τῶν Ἐκκλησιῶν καὶ τῶν Διδασκτηρίων, τὰ ὁποῖα ἔχομεν ἢ συγκράτησις τῶν μεταναστῶν εἰς τὴν πατρίδα Πίστιν καὶ Ἰδεολογίαν

ἡ Ἑλληνοπρεπὴς διαπαιδαγώγησις τῆς πρώτης μας ἐν Ἀμερικῇ γεννηθείσης Γενεᾶς, εἶναι ἔργον ἰδικόν των. Τοὺς ἀνήκει, διὰ τοῦτο, τιμὴ καὶ δόξα μεγάλη καὶ ἡ ἐγνωμοσύνη πρὸς αὐτοὺς τῶν ἐπερχομένων Γενεῶν θὰ εἶναι θαυμάτι καὶ αἰωνία. Αὐτοὶ ἔκαμαν τὴν ἀρχήν, ἡ δὲ ἀρχή, καθὼς λέγει τὸ ἀρχαῖον λόγιον, «εἶναι τὸ ἡμῖς τοῦ παντός.»

Ἀλλὰ οἱ ἄνδρεῖοι αὐτοὶ καὶ ἡρωϊκοὶ στρατιῶται τῆς ἰδεολογίας μας, ἤρχισαν ἥδη νὰ ἐκλείπουν. Ὁ ἀριθμὸς των καθημερινῶς ὀλιγοστεύει καὶ αἱ τάξεις των ἀραιοῦνται. Ὁ θάνατος ἢ οἱ κόποι τῆς ζωῆς καὶ αἱ πολλαὶ θυσίαι των, τοὺς ἀπομακρύνουν ἀπὸ τὰς πολεμίστρας καὶ τὰ προχώματα τοῦ Ἑθνικοθρησκευτικοῦ μας Φρουρίου εἰς τὴν χώραν αὐτήν.

Διὰ τὴν ἀντικατάστασίν των, εἶναι ἀδύνατον τὴν φορὰν αὐτὴν νὰ στραφῶμεν εἰς τὴν Πατρίδα. Οἱ λόγοι δὲ οἱ ὁποῖοι μᾶς ἐμποδίζουν πρὸς τοῦτο εἶναι:

α) Χρειαζέται σήμερον καὶ ἡ Πατρίς μας τοὺς καλοὺς ἐργάτας τῆς. Σήμερον ἡ Ἑλλάς μας εἶναι αἵματωμένη καὶ θασανισμένη ἀπὸ τοὺς τελευταίους πολέμους καὶ ἰδίως τὸν ἐσωτερικὸν ἀλληλοσπαράγμον καὶ τὴν δηλητηρίασιν τῆς σκέψεως καὶ τῶν αἰσθημάτων τῆς Νεολαίας, ὑπὸ τῶν κακούργων καὶ ἀθέων ὑπηρετῶν τοῦ Κομμουνισμοῦ. Κάθε λοιπὸν ὑγιὲς στοιχεῖον καὶ κάθε καλὸς διδάσκαλός της, τῆς εἶναι πολὺτιμος καὶ ἀνεκτίμητος θησαυρός, τὸν ὁποῖον δὲν ἔμπορεῖ νὰ ἀφήσῃ νὰ τῆς φύγῃ.

β) Καὶ ἐὰν ὑποθέσωμεν ὅμως ὅτι ἡ Ἑλλάς δὲν τοὺς χρειάζεται πολὺ τοὺς ἐργάτας της αὐτοὺς, καὶ πάλιν ἡμεῖς δὲν ἔμποροῦμεν νὰ τοὺς ἔχωμεν, διότι μᾶς ἐμποδίζουν οἱ μεταναστευτικοὶ τῆς Ἀμερικῆς νόμοι. Ἱερεῖς θεθαίως δυνάμεθα νὰ φέρωμεν μὲ κάποιαν εὐκολίαν ἐκεῖθεν. Ἐπ' οὐδενὶ ὅμως λόγῳ διδασκάλους.

γ) Πρέπει νὰ σημειώσωμεν, ὅτι

ἐμεγάλωσαν ἤδη πολὺ τὰ Ἀμερικανογεννημένα παιδιὰ μας, ὥστε νὰ κυβερνοῦν ἥδη αὐτὰ τὰς Κοινοτητας καὶ τὰ Ἰδρύματά μας καὶ ὅτι τὰ παιδιὰ αὐτὰ καὶ ἀκόμη περισσότερο τὰ παιδιὰ τὰ ἰδικὰ των, τὰ ἐγγόνια δηλαδὴ τῶν μεταναστῶν, ἀπὸ τὰ ὁποῖα ἔχομεν ὀχι ὀλίγα πλέον εἰς τὰ Κοινοτικά μας Σχολεῖα, εἶναι μὲν Ἐλληνοὶ κατὰ τὸ αἶσθημα καὶ Ὁρθόδοξοι κατὰ τὴν πίστιν, ἔχουν ὅμως διαφορετικὴν τελείως νοοτροπίαν ἀπὸ τὰ Ἑλληνόπουλα τῆς Πατρίδος. Ἔτσι ἄνθρωποι, ποὺ εἶναι ἀναμφιβόλως πολὺτιμα κεφάλαια διὰ τὴν Ἑλλάδα καὶ ἀνεκτίμητοι ἐργάται τῆς Ἑλληνικῆς ἐκπαιδεύσεως ἐκεῖ, ἐδῶ δὲν θὰ εἰμπορέσουν νὰ ἀποδώσουν τοὺς ἰδίους καρπούς μὲ τὴν ἰδίαν εὐκολίαν.

Ἐδῶ θὰ ἔχουν πολὺ μεγαλειέταν ἐπιτυχίαν ἐργάται πνευματικοί, οἱ ὁποῖοι ἐγεννήθησαν, ἐμεγάλωσαν καὶ ἀνετράφησαν εἰς τὴν Χώραν αὐτὴν καὶ ἐπομένως, εἶναι ἀφ' ἐνὸς μὲν ἐμπεποτισμένοι μὲ τὴν Ἀμερικανικὴν νοοτροπίαν καὶ ψυχολογίαν, ἀφ' ἑτέρου δὲ γνωρίζουν πολὺ καλῶς τὰ προβλήματα τῶν Ἑλληνοαμερικανῶν καὶ ἰδίως τοῦ παιδιοῦ τῆς Νέας Γενεᾶς. Ἐὰν ἔμπορέσωμεν νὰ δημιουργήσωμεν τοιαῦτα ἐκπαιδευτικά στελέχη, ἀπὸ τὸ ὕλικόν τὸ ὁποῖον ἔχομεν ἐδῶ, στελέχη τὰ ὁποῖα θὰ ἔχουν ὅλα τὰ ἀνωτέρω προσόντα, ἀλλὰ καὶ θὰ πιστεύουν ἐπιπροσθέτως, ἀκραδάντως καὶ μὲ ἐνθουσιασμόν εἰς τὴν σημασίαν καὶ τὴν ἀποστολὴν τοῦ Ἑλληνοχριστιανικοῦ πνεύματος καὶ τὴν διαιώνισιν τῆς Ὁρθοδόξου Πίστεως μας εἰς τὴν Χώραν αὐτήν, τότε θὰ σημειώσωμεν πρώτης τάξεως ἐπιτυχίαν καὶ θὰ ἐξασφαλίσωμεν ἀπολύτως τὸ μέλλον τῶν παιδιῶν μας.

Τοὺς ἐργάτας δὲ αὐτοὺς καὶ τὰ στελέχη αὐτὰ δὲν εἶναι δύσκολον νὰ τὰ δημιουργήσωμεν. Ἐχομεν ἐδῶ ὅλα τὰ μέσα καὶ πλοῦσια. Ἐχομεν τὸ χρῆμα, ποὺ εἶναι πραγματικῶς δυνάμεις πολὺ μεγάλα καὶ πολὺ εὐεργετικὰ, ὅταν ὀπίσω ἀπ' αὐτό, κινητήριος δύναμις, εἶναι ἡ Πίστις εἰς Ἰδανικά καὶ ἰδεώδη, ὡ-

ραΐα και αγνά, σὰν τὰ ἰδικὰ μας. Ἐχομεν κατόπιν τὴν ἐλευθερίαν καὶ τὴν βοήθειαν τῆς πατρίδος μας Ἀμερικῆς, ἡ ὁποία θέλει πολὺ καὶ τὸ ζητεῖ νὰ συντελέσωμεν καὶ ἡμεῖς εἰς τὴν ἀνάπτυξιν καὶ ἐξέλιξιν τοῦ Ἀμερικανικοῦ πολιτισμοῦ, μὲ τὴν καλλιέργειαν τοῦ Ἑλληνορθοδόξου πνεύματος καὶ τῶν Παραδόσεών μας. Ἐχομεν τέλος καὶ τὸ σπουδαιότερον καὶ πολυτιμότερον κεφάλαιόν μας: τὴν Νεολαίαν μας, ἡ ὁποία εἶναι, εἰς τὴν μεγάλην της τουλάχιστον πλειονότητα, Ἑλληνικωτάτη καὶ Ὀρθόδοξος καὶ ἀκόμη, προθυμοτάτη νὰ ἐπωμισθῇ εὐθύνας καὶ νὰ ἐξακολουθήσῃ τὸ ἔργον τῶν Πρωτοπόρων.

Πρέπει λοιπὸν νὰ χρησιμοποιήσωμεν τὴν νέαν αὐτὴν Γενεάν καὶ νὰ δημιουργήσωμεν ἐξ αὐτῆς τὰ ἀπαραίτητα στελέχη καὶ τοὺς ἀξιωματικούς καὶ στρατιώτας τῆς ἰδεολογίας μας. Καὶ ἐδῶ εὐρίσκεται ἡ λύσις τοῦ προβλήματός μας.

Πρὸς τοῦτο, ἡ πρώτη καὶ κυρία φροντίς μας πρέπει νὰ εἶναι ἡ ὑποστήριξις τῶν ἤδη ὑπαρχόντων ἀνωτέρων ἐκπαιδευτικῶν ἰδρυμάτων μας. Ταῦτα εἶναι ἡ Θεολογικὴ Σχολή, ποὺ εἶναι τὸ φυτῶριον τῶν μελλόντων ἱερέων καὶ τόσας προσέφερεν μέχρι τοῦδε ὑπηρεσίας, μὲ τοὺς ὑπερογδοήκοντα ἀποφοίτους ἱερεῖς της εἰς τὴν Ἀρχιεπισκοπὴν μας καὶ ἡ Ἀκαδημία τοῦ Ἀγίου Βασιλείου, ποὺ εἶναι τὸ νεαρὸν φυτῶριον τῶν διδασκαλιστῶν μας. Μεγάλην φροντίδα ἐπίσης πρέπει νὰ καταβάλωμεν διὰ τὴν ἵδρυσιν καὶ ἑνὸς ἄλλου ἀκόμη τύπου ἀνωτέρου Σχολείου, Δηλ. Κολλεγίου Ἑλληνοαμερικανικοῦ, τὸ ὁποῖον θὰ μᾶς προμηθεύῃ Κοινοτάρχας καὶ συνεργάτας πολυτίμους τοῦ ἱερέως καὶ τῶν διδασκάλων, ἀκόμη δὲ γραμματεῖς τῶν Κοινοτήτων, κατηχητάς, ψάλτας καὶ λοιπούς.

Μὲ τὰ τρία αὐτά, τὴν Θεολογικὴν Σχολὴν, τὸ Διδασκαλεῖον Θε-

λέων καὶ τὴν Ἀκαδημίαν τοῦ Ἀγίου Βασιλείου, καὶ ἐν ἡ καὶ περισσότερα Ἑλληνοαμερικανικὰ Κολλέγια, νομίζομεν ὅτι καλύπτομεν ὅλας τὰς ἐπείγουσας ἀνάγκας, τὰς ὁποίας ἔχομεν διὰ τὴν δημιουργίαν ἐκπαιδευτικῶν στελεχῶν καὶ σταυροφόρων τῆς ἰδεολογίας μας.

Τὰ δύο πρῶτα, τὰ ἔχομεν. Πρέπει ὅμως νὰ εἰπώμεν, τί ἀκόμη χρειάζεται τὸ καθένα των, διὰ νὰ τελειοποιήσῃ καὶ ὀλοκληρώσῃ τὸ πρόγραμμα καὶ τὴν ἀποστολὴν του. Τὸ ἄλλο, τὸ Κολλέγιον, δὲν τὸ ἔχομεν ἀκόμη. Καὶ πρέπει νὰ τὸ κάμωμεν. Καὶ μάλιστα λίαν συντόμως. Πρέπει λοιπὸν νὰ εἰπώμεν, πῶς βλέπομεν καὶ σκεπτόμεθα καὶ τὴν ἵδρυσιν αὐτοῦ τοῦ Σχολείου, καὶ ἀκόμη πῶς ὀνειρευόμεθα τὸν δρόμον του καὶ τὴν ἀποστολήν του. Δι' αὐτὰ ὅμως εἰς τὸ ἐπόμενον.

Η ΟΡΘΟΔΟΞΙΑ ΚΑΙ ΤΟ ΠΡΟΣ ΑΥΤΗΝ ΚΑΘΗΚΟΝ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 4ης σελίδος)

τοῦτο θὰ συνετέλει ἀφ' ἑνὸς μὲν νὰ ἐκτιμηθῇ περισσότερον ἡ πόλις ἀπὸ μέρους τῶν πολιτῶν της καὶ νὰ γνωστῇ ἀκριβέστερον εἰς ὅσους εὐρίσκονται ἐντὸς της διὰ νὰ δημιουργηθῇ ἐπιθυμία εἰσόδου εἰς αὐτὴν πρὸς παραμονὴν καὶ πολιτογράφειαν.

Εἶναι ἐπομένως καθήκον τοῦ Ὀρθοδόξου πληρώματος ἀφ' ἑνὸς μὲν νὰ τιμᾷ τὴν πόλιν, τὴν Χριστιανικὴν Ὀρθοδοξίαν, καὶ ἀφ' ἑτέρου νὰ ἐφαρμόζῃ τοὺς νόμους της καὶ νὰ παρουσιάσῃ πρακτικῶς διὰ τῆς ζωῆς του τὴν θεωρητικὴν της λαμπρότητα. Διὰ τοῦ τρόπου τούτου ἀποδεικνύει τὴν ἀλήθειάν της, διευρύνει τὰ ὄριά της καὶ συντελεῖ νὰ ἀντιληφθοῦν οἱ ἐκτὸς αὐτῆς ὅτι πρέπει νὰ εἰσέλθουν εἰς αὐτὴν καὶ νὰ ἐνωθοῦν μετ' αὐτῆς διὰ νὰ τὴν ἐννοήσουν. Τότε θὰ ζήσουν τὸ φῶς της, ποὺ εἶναι τὸ φῶς τοῦ Λόγου.

Ἡ Ὀρθόδοξος Ἐκκλησία εἶναι ἡ Ἐκκλησία τοῦ Λόγου. Διατηρεῖται μέσα της καὶ μεταδίδεται ὑπ' αὐτῆς διὰ τοῦ Ἀγίου Πνεύματος ἡ ἀκτινοβολία τῆς χάριτος τοῦ Λόγου. Οἱ ἐκτὸς αὐτῆς εὐρισκόμενοι στεροῦνται τοῦ ὑπερτάτου τούτου χαρίσματος. Προσπαθοῦν ἀξιεπαίνως νὰ τὸ συλλάβουν διὰ τῆς μελέτης καὶ τῆς διανοήσεως. Λησμονοῦν ἴσως ὅτι διὰ νὰ τὸ ἐπιτύχουν πρέπει νὰ πιστεύουν τὴν πίστιν τοῦ Λόγου καὶ νὰ ἐνωθοῦν μὲ τὴν ζωὴν Του. Εἶναι ἀληθές ὅτι κινοῦνται περίξ Του, ὅτι ἀποτελοῦν τὴν περίξ τοῦ Λόγου Ἐκκλησίαν. Διὰ νὰ ἐννοήσουν ὅμως τὴν ἀξίαν τοῦ χαρίσματος πρέπει νὰ εἰσέλθουν ἀπὸ τὰ περίξ

εἰς τὰ ἐνδότερα, εἰς τὴν πόλιν, ἐντὸς τῆς ὁποίας ζῇ ὁ αἰώνιος Λόγος. Πρέπει νὰ εἰσέλθουν εἰς τὴν Ἐκκλησίαν Του, ποὺ κρατεῖ καὶ φυλάσσει ὀρθόδοξον τὴν διδασκαλίαν Του καὶ ἀνόθευτον τὴν ἀλήθειάν Του.

Τὴν πύλιν Της δύνασαι, Ἀναγνώστα μου, νὰ τὴν ἀνοίξῃς διὰ νὰ εἰσέλθουν εἰς Αὐτήν, ἀλλὰ μόνον τότε ὅταν ζῇς τὴν ὀρθόδοξον πίστιν σου, ὅταν ἐναρμονίζῃς μὲ τὸ παράδειγμά σου τὴν πράξιν καὶ τὴν θεωρίαν Της. Αὐτὸ εἶναι τὸ καθήκον τῶν Ὀρθοδόξων ἀπέναντι τῆς Ὀρθοδοξίας. Γνώσις τῆς Χριστιανικῆς Ὀρθοδοξίας. Ἀπόδειξις τῆς ἀληθείας της διὰ τῆς ζωῆς. Μετάδοσις τοῦ φωτός της πρὸς τοὺς ἐκτὸς αὐτῆς.

ΔΩΡΑ ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΝΕΟΥΣ

Τὸ καλλίτερον δῶρον διὰ τὴν Νεολαίαν μας εἶναι ἓνα Ὀρθοσκευτικὸν Βιβλίον, ἀπὸ τὴν μελέτην τοῦ ὁποίου θὰ διαφωτισθῇ ὡς πρὸς τὴν διδασκαλίαν τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας. Προμηθευθῆτε τὰ δύο βιβλία τοῦ Ἀρχιμ. Ἀθηναγόρα Κοκκινάκη:

- 1) IN THE REALM OF REDEMPTION.
- 2) FOOD FOR REDEMPTION.

Ἐγράφησαν ἐντολῇ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἀγγλιστὶ διὰ τὸν καταρτισμὸν τῶν νέων μας. Τιμῶνται καὶ τὰ δύο μαζὺ \$1.50.

Γράψατε: THE ORTHODOX OBSERVER
10 East 79th Street
New York 21, N. Y.

ΑΠΟΨΕΙΣ ΚΑΙ ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ

ΔΥΝΑΜΙΣ ΤΗΣ ΠΡΟΣΕΥΧΗΣ

ΕΙΣ ΑΥΤΗΝ την χώραν την μεγάλην, την εύλογημένην, υπάρχουν σήμερον 630 οργανώσεις, τών οποίων τὰ μέλη προσεύχονται ὑπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου καθ' ἑκάστην τὴν 12ην μεσημβρινήν. Αἱ Ἰνωμένοι Πολιτεῖαι εἶναι ἡ ἰσχυροτέρα χώρα ὕλικῶς, καὶ ἡ ἰσχυροτέρα πνευματικῶς. Ἄν εἰς ἄλλην χώραν ἐσημειώμετο αὐτὸ τὸ ρεῦμα τῆς ὁμαδικῆς προσευχῆς, ἴσως θὰ ἰσχυρίζοντο πολλοὶ ὅτι ἡ ἀπελπισία ὠδήγησε τοὺς πολίτας τῆς εἰς τὸ καταφύγιον τῆς προσευχῆς. Ὅταν, ὅμως, τῆς ἰσχυροτέρας χώρας οἱ πολῖται καταφεύγουν εἰς τὴν προσευχήν, αὐτὸ τὸ φαινόμενον ἀποτελεῖ ἔνδειξιν τραγωδίας τῆς πίστεως τῶν ἑκατοντάδων αὐτῶν χιλιάδων εἰς τὴν δύναμιν τῆς προσευχῆς. Μᾶς βλέπει ὁ κοινὸς Ἐπουράνιος Πατὴρ μας μᾶς παρακολουθεῖ μᾶς προστατεύει, μᾶς ἀκούει ὅπως καὶ ὁ πατήρ ὁ κατὰ σάρκα ἡ μᾶλλον ἀπείρως περισσότερον ἀπὸ αὐτόν. Μακάριοι καὶ εὐτυχεῖς ἐκεῖνοι, πού ζοῦν αὐτὴν τὴν πίστιν ἐκεῖνοι πού πιστεύουν καὶ αἰσθάνονται αὐτὴν τὴν παντοτεινὴν συμπαράστασιν τοῦ ἐπουρανίου Πατρὸς εἰς τὴν καθημερινὴν ζωὴν μας.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗ ΖΩΗ

ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ὁμολογήσωμεν ὅτι ἡμεῖς οἱ Ἕλληνες Ὁρθόδοξοι ἔχομεν παραμελήσει τὴν δημιουργίαν καὶ τὴν καλλιέργειαν εἰς τὰς ψυχὰς μας τῆς κατὰ Χριστὸν πνευματικῆς ζωῆς. Καὶ ὅμως τί μένει ἂν αὐτὴ ἀφαιρεθῇ; Τίποτε ἀπολύτως. Τύποι ἐξωτερικοὶ χωρὶς περιεχόμενον. Εἶναι καὶ οἱ τύποι ἀπαραίτητοι. Ὅπως εἶναι ἀπαραίτητον τὸ κέλυφος διὰ τὴν διατήρησιν τοῦ πυρῆνος. Ὁ πυρὴν ὅμως εἶναι τὸ οὐσιώδες. Ὁ τύπος ἄνευ τοῦ πυρῆνος εἶναι τι ἐπουσιώδες. Ἀποτελεῖ ἀπογοήτευσιν οἰκτράν. Ἀπογοητευόμεθα ὅταν σπάνωμεν τὸ κέλυφος καὶ δὲν εὐρίσκωμεν τίποτε ἐντός του. Ἀπογοητευόμεθα ὅταν ὀπισθεν τῶν θρησκευτικῶν τύπων δὲν ὑπάρχει ὁ πυρὴν τῆς πνευματικῆς ζωῆς δὲν ὑπάρχει ζωὴ προσευχῆς, τακτικῆς μελέτης τῶν Γραφῶν, συνεχοῦς συμμετοχῆς εἰς τὴν μυστηριακὴν ζωὴν. Εἶναι καὶ οἱ τύποι ἀπαραίτητοι εἰς τὴν θρησκευτικὴν ζωὴν διότι ἀποτελοῦν τὴν προϋπόθεσιν τῆς ρωμαλέας, τῆς ὀργῆς πνευματικῆς ζωῆς.

Η ΓΛΩΣΣΑ ΜΑΣ

ΥΠΑΡΧΟΥΝ πολλοὶ πού ἐρωτοῦν: Γιατί νὰ μάθουν τὰ παιδιὰ μας Ἑλληνικά; Δὲν ἐγεννήθησαν ἐδῶ; Δὲν θὰ ζήσουν εἰς τὴν Ἀμερικὴν; Δὲν θὰ σταδιοδρομήσουν εἰς αὐτήν; Φυσικὰ δὲν θὰ ἔπρεπε κἂν νὰ τίθεται τὸ ἐρώτημα αὐτό. Διότι ἡ Ἑλληνικὴ δὲν εἶναι ὅπως καὶ κάθε ἄλλη γλῶσσα. Ὅχι! Ἡ Ἑλληνικὴ εἶναι κἂν τὸ ἐξαιρετικόν, τὸ προνομιούχον, τὸ θεῖον θὰ ἐλέγουμεν. Διὰ τὴν; Διότι εἶναι ἡ θάσις καὶ ἡ ρίζα ὅλων τῶν ἐπιστημονικῶν ὄρων, ὅλων τῶν ἐπιστημῶν. Ὅλα τὰ παιδιὰ πού τελειώνουν Ἑλληνοαμερικανικὰ σχολεῖα, πρωτεύουν πάντοτε, σχεδόν, ὅταν εἰσέρχονται εἰς τὰ Ἀμερικανικὰ Γυμνάσια. Τὸ λέγουν καὶ τὸ ὁμολογοῦν καὶ τὸ διακηρύττουν τὰ ἴδια. Ἐπειτα εἶναι μικρὸν πρᾶγμα νὰ ὁμιλῇ κανεὶς τὴν γλῶσσαν εἰς τὴν ὁποίαν ἐγράφη ἡ Κ. Διαθήκη, εἰς τὴν ὁποίαν ἐκηρύχθη ὁ Χριστιανισμὸς εἰς τὴν Εὐρώπην, ὁ ὁποῖος ἀπ' ἐκεῖ μετεδόθη καὶ ἐδῶ, εἰς τὴν Ἀμερικὴν; Ὁ τύπος τοῦ Ἑλληνοαμερικανοῦ εἶναι κἂν, πού εἶναι τόσον ἀρεστὸν εἰς αὐτοὺς τοὺς ἀδελφούς μας Ἀμερικανούς. Καὶ μὲ τὴν ὑποστήριξιν τῆς γλῶσσης μας, τῆς Ἑλληνικῆς, δὲν ἐπιδιώκομεν τίποτε ἄλλο εἰ μὴ τὴν συγκράτησιν τοῦ ἀρτίου, τοῦ ὀλοκληρωμένου Ἑλληνοαμερικανοῦ.

ΤΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΜΑΣ

Ο ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΠΑΡΑΤΗΡΗΤΗΣ εἶναι τὸ περιοδικὸν τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀμερικῆς. Εἶναι τὸ ἐπίσημον περιοδικὸν τῆς Ἑλληνικῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας εἰς τὴν Ἀμερικὴν. Ἐχει ὡς σκοπὸν τοῦ τὴν προαγωγὴν ὅλων τῶν ζητημάτων, πού ἀφοροῦν τὴν ἐν Ἀμερικῇ Ἑλληνορθόδοξόν μας Ἐκκλησίαν. Πρέπει δι' αὐτὸ νὰ ἔχη τὴν ὑποστήριξιν ὅλων τῶν Ὁρθόδοξων Ἑλληνοαμερικανῶν, πρὸ παντὸς δὲ πρέπει νὰ ὑποστηρίζεται ἀπὸ τὸν ἱερὸν Κλῆρον. Κάθε Ἑλληνοαμερικανὸς πρέπει νὰ ἐγγραφῇ ὡς συνδρομητὴς του. Αὐτὸ δὲ ὀφείλουν νὰ τὸ ἐπιδιώξουν ὅλοι οἱ Ἱερεῖς, οἱ ὁποῖοι ἔχουν καθήκον νὰ τὸ εἰσαγάγουν εἰς κάθε οἰκογένειαν. Εἶναι φυσικὸν νὰ θέλῃ ἡ Ἀρχιεπισκοπὴ νὰ εὐρίσκειται εἰς ἐπαφὴν μὲ ὅλα τὰ πνευματικὰ τέκνα. Καὶ τανάπαλιν, ὅλα τὰ πνευματικὰ τέκνα τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς θὰ ἔπρεπε νὰ θέλουν νὰ εὐρίσκονται εἰς ἐπαφὴν μὲ τὴν Ἀρχιεπισκοπὴν. Ἀς βοηθήσουν οἱ Ἱερεῖς καὶ τὰ Συμβούλια τῶν Ναῶν καὶ Κοινοτήτων εἰς τὴν πραγματοποιήσιν αὐτῆς τῆς ἀμοιβαίας ἐπαφῆς.

Ο ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΑΜΒΩΝ

Τοποθέτησις τῆς Πίστεως

Ἀρχιμ. ΑΘΗΝΑΓΟΡΑ ΚΟΚΚΙΝΑΚΗ

«**Α Δ Ε Λ Φ Ο Ι**, ἡ πίστις ἔκα-
με τὸν Μωϋσῆ, ὅταν ἐμεγάλωσε,
νὰ ἀρνηθῇ νὰ λέγεται υἱὸς τῆς
κόρης τοῦ Φαραώ. Διότι εἶδεν ὅ-
τι εἶναι καλλίτερον νὰ ὑποφέρῃ
μαζὺ μὲ τὸν λαὸν τοῦ Θεοῦ πα-
ρὰ νὰ ἀπολαμβάνῃ τὴν πρόσκαι-
ρον ἀπόλαυσιν τῆς ἁμαρτίας. Ἐ-
σκέφθη ὅτι ἀξίζει περισσότερο
ἀπὸ τοὺς θησαυροὺς τῆς Αἰγύ-
πτου ὁ πλοῦτος τοῦ περιφρονη-
μένου Χριστοῦ. Καὶ τοῦτο διότι
ἠθέλησε εἰς τὴν ἁμοιῶν πού θὰ
ἐλάμβανε. Ἀλλὰ τί περισσότε-
ρο νὰ προσθέσω; Δὲν θὰ μὲ φθά-
σῃ ὁ χρόνος διὰ νὰ διηγηθῶ τὴν
πίστιν τοῦ Γεδεὼν, τοῦ Βαράκ,
τοῦ Σαμψών, τοῦ Ἰεφθά, τοῦ
Δαβὶδ, τοῦ Σαμουὴλ καὶ τῶν
Προφητῶν. Καὶ αὐτοὶ μὲ τὴν πί-
στιν τῶν ὑπέταξαν βασιλεία, εἰρ-
γάσθησαν διὰ τὴν δικαιοσύνην,
ἐπέτυχαν ὑποσχέσεις, ἔφραζαν
στόματα λεόντων, ἐσθύσαν τὴν
δύναμιν τῆς φωτιᾶς, ἐξέφυγαν τὸ
μαχαίρωμα, ἐπῆραν δύναμιν ἀ-
πὸ τὴν ἀσθένειαν, ἀνεδείχθησαν
δυνατοὶ εἰς τὸν πόλεμον, ἔτρεψαν
εἰς φυγὴν ξένους στρατοὺς. Γυ-
ναῖκες πῆραν ζωντανούς, ἀνεστη-
μένους τοὺς νεκροὺς τῶν. Μερι-
κοὶ ἐκοματιάσθησαν εἰς τὸν τρο-
χὸν διότι ἐπροτίμησαν ὡς καλ-
λίτερον τὴν ἀνάστασιν παρὰ τὴν
ἀπελευθέρωσίν των. Ἄλλοι ἐδο-
κίμασαν ἐξευτελισμοὺς καὶ μα-
στιγώματα καὶ τὰ δεσμά τῆς φυ-
λακῆς. Ἐλιθοβολήθησαν, ἐπει-
ονίσθησαν, ἐγνώρισαν πειρα-
σμούς, ἀπέθαναν ἀπ' τὸ μαχαί-
ρωμα. Περιεφέροντο μὲ δέρμα-
τα προβάτου ἢ κασίικας, ἔρημοι,
θλιμμένοι, πάσχοντες. (ἄνθρω-
ποι πού ἦτο ἀνάξιος ὁ κόσμος νὰ
τοὺς ἔχῃ μέσα του). Περιεπλα-
νήθησαν εἰς τὰς ἐρημίς, εἰς τὰ
ὄρη καὶ τὰ σπήλαια καὶ εἰς τὰς
τρύπας τῆς γῆς. Ὅλοι αὐτοὶ ἐ-
νῶ ἦταν ζωντανὰ μαρτύρια πί-
στεως δὲν εἶδαν ὁμῶς πραγμα-
τοποιημένην τὴν ὑπόσχεσιν, διό-
τι ὁ Θεὸς ἐπρόβλεπε κατὰ καλλί-
τερο γιὰ μᾶς, ὥστε ἐκεῖνοι νὰ
μὴ γίνουν τέλειοι χωρὶς ἡμᾶς.»

(Κυριακὴ Α' Νηστειῶν. Παρά-
φρασις Ἐπιστολῆς πρὸς Ἑβραί-
ους, κεφ. 11, 24-40.)

Τὸ ἐνδέκατον κεφάλαιον τῆς
πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς μὲ θαυ-
μασίαν καλλιέπειαν καὶ βραχυλο-

γίαν ἐκθέτει τὴν βιογραφίαν τῆς
πίστεως. Αὐτῆς τὴν ὠραιότητα, τὰ
κατορθώματα καὶ τὸ θαθὺ νόημα
παρουσιάζουν βίωμα χαρακτηρι-
στικὸν τῆς ἀνατερότητός των τὰ
ὄργανα τῆς Θείας Βουλῆς, τινῶν
ἐκ τῶν ὁποίων τὰ ὀνόματα παρα-
θέτει ὁ θεόπνευστος Ἀπόστολος.
Εἰς τὰ δεκαοκτὼ παραδείγματα μὲ
τὰ ὁποῖα ἀποδεικνύει τῆς πίστεως
τὴν δύναμιν εὐρίσκει ὁ ἀναγνώ-
στης τοῦ κεφαλαίου τοῦτο ἐκδη-
λον τὴν παράστασιν τοῦ μεγαλείου
μὲ τὸ ὁποῖον περιεβλήθησαν πρό-
σωπα πού στολίζουν τὴν ἱστορίαν
τῆς ἀνθρωπότητος. Πρόσωπα θνη-
τὰ ἀλλὰ πού παρέμειναν ἀθάνα-
τα διότι δὲν ὑπέταξαν τὰ ἀνώτερα
εἰς τὰ κατώτερα. Διότι δὲν ἐπί-
στευσαν ὡς ἀληθῆ τὰ ψεύτικα. Δι-
ότι δὲν ὑπέκυψαν εἰς τὴν ἐπιβολὴν
τοῦ προσκαίρου μήτε ἐσυνθηκολό-
γησαν μὲ τὰς ἀπαιτήσεις τῆς βίας.

Τέτοια πρόσωπα εἶναι οἱ Ἅγιοι
καὶ οἱ Μάρτυρες τῆς θρησκείας τοῦ
Χριστοῦ, οἱ Ἅγιοι πρὶν Χριστοῦ
καὶ μετὰ Χριστόν. Ἡ πίστις ἐξε-
μηδένισε τὴν ἀπόστασιν τοῦ χρό-
νου καὶ συνήνωσε τὰς δύο παρα-
τάξεις τῶν πιστῶν τοῦ Θεοῦ. Καὶ
ἀπὸ τὴν ἡνωμένην αὐτὴν παράτα-
ξιν ἀντλοῦμεν παραδείγματα πί-
στεως. Καὶ ἰδοὺ τὸ μαρτύριον τοῦ
Ἡσαΐου καὶ πολλῶν πιστῶν Ἰου-
δαίων κατὰ τὴν ἐποχὴν τοῦ Ἀντιό-
χου (175 π. Χ.) πού ἐπαναλαμβά-
νεται εἰς τὸ μαρτύριον τοῦ Ἰωάν-
νου τοῦ Βαπτιστοῦ καὶ τοῦ Ἰακώ-
βου καὶ τοῦ Στεφάνου. Ἰδοὺ αἱ
γυναῖκες τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης
πού συνεννοῦνται μὲ τὰς Γυναῖκας
τῆς Καινῆς Διαθήκης πρὸ τοῦ θάμ-
βους τῶν νεκραναστάσεων. Ἡ χή-
ρα εἰς τὰ Σάρεπτα ἐνώπιον τοῦ
Προφήτου Ἠλία καὶ ἡ χήρα εἰς
τὴν Ναῖν ἐνώπιον τοῦ Σωτῆρος
Χριστοῦ, αἱ ἀδελφαὶ τοῦ Λαζάρου
καὶ οἱ Γονεῖς τῆς Δορκάδος ἐνοῦν-
ται διὰ τῆς πίστεως μέσα εἰς τὴν
χαρὰν πού τοὺς ἐχάρισεν ἡ παν-
τοδυναμία τοῦ Κυρίου.

Ὁ Ἀπόστολος θεαίως εἰς τὸ
κεφάλαιον τοῦτο δὲν εἶχε ὑπ' ὄψιν
τοὺς μάρτυρας τῆς Καινῆς Δι-
αθήκης. Διότι σκοπὸς του ἦτο νὰ
παρουσιάσῃ πρὸ τῶν Ἰουδαίων τὰς
μεγαλειώδεις πνευματικὰς κατα-
κτήσεις τῶν Προφητῶν τῆς Παλαι-
ᾶς καὶ νὰ ἀνάψῃ δι' αὐτῶν πίστιν
πρὸς τὸν Ἰησοῦν Χριστὸν διὰ τοῦ
Ὁποίου ὀλοκληρῶνεται ἡ πίστις
τῶν Προφητῶν καὶ τῶν Μαρτύρων,
πληροῦνται αἱ ἐπαγγελίαι, τελειο-
ποιοῦνται αἱ θρησκευτικαὶ ἀναζη-
τήσεις καὶ ἀποκαθαίρονται αἱ ἠθι-
καὶ ἐπιδιώξεις τῆς ἀνθρωπίνης ψυ-
χῆς.

Διὰ τοῦτο καὶ δὲν εἶναι ἀρκετὸν
κανεῖς νὰ πιστεύῃ. Τὸ ζήτημα εἶ-
ναι νὰ πιστεύῃ ἐκεῖνα πού πρέπει.

Ἀναγνώσταί μου. Ἡ πίστις φαί-
νεται ὅτι εἶναι μία ἀπὸ τὰς δυνά-
μεις πού μονάχα ὁ ἄνθρωπος κα-
τέχει. Μέσα εἰς τὴν κλίμακα τῆς
ζωῆς μόνον ὁ ἄνθρωπος ἀποδει-
κνύει ὅτι μπορεῖ νὰ ὑπερβαῖν τὸν
ἑαυτὸν τοῦ ὅχι μόνον μὲ τὴν δια-
νόησιν, ἀλλὰ ἰδίως μὲ τὴν πίστιν
του. Μὲ τὴν πίστιν τοῦ ἐξέρχεται
ἀπὸ τὰ ὅρια τοῦ ὁρατοῦ καὶ αἰσθη-
τοῦ κόσμου καὶ εἰσέρχεται εἰς τὰ
ὅρια τοῦ πνευματικοῦ καὶ ὑπεραι-
σθητοῦ κόσμου. Καὶ ἡ δύναμις αὐ-
τῇ δὲν εἶναι κατὰ τὸ νένον πού ἀπέ-
κτησε ὁ ἄνθρωπος πρὸ μικροῦ χρο-
νικοῦ διαστήματος. Ἀνέκαθεν πα-
ρουσιάζει ὁ ἄνθρωπος τὸ προσὸν
τοῦτο τῆς πίστεως. Διὰ τοῦτο ἂν
ἡ πίστις δὲν εἶναι ἡ ἕκτη του αἰ-
σθησις εἶναι ἀναμφιβόλως γνώρι-
σμα χαρακτηριστικὸν ξεχωριστῆς
δυνάμεως, χαρισμένης ἀπὸ Ἐκεῖ-
νον πρὸς τὸν ὁποῖον στρέφεται αὐ-
θόρμητα ἡ ψυχὴ μας, τὸν Ὁποῖον
νοσταλγεῖ τὸ εἶναι μας καὶ τὴν
συγγενειάν μας μετὰ τοῦ Ὁποῖου
διαισθάνεται ἡ ὑπαρξίς μας. Θαυ-
μασίαν ἐρμηνεύειαν τῆς διαθέσεώς
μας ταύτης μᾶς ἐχάρισε εἰς τὰς Ἐ-
ξομολογήσεις του ὁ Ἱερὸς Αὐγου-
στίνος ὁ ὁποῖος λέγει:

Θεέ, μᾶς ἔκαμες διὰ τὸν ἑαυτὸν
Σου

Καὶ ἡ καρδιά μας δὲν εὐρίσκει ἀ-
νάπαυσιν

Παρὰ μόνον κοντὰ Σου.

Ἄλλ' ὅπως πολλὰς φορὰς δια-
στρέφει τὰ φυσικὰ προσόντα καὶ

τάς δυνάμεις του ὁ ἄνθρωπος, κατὰ τὸν ἴδιον τρόπον καὶ τὴν δύναμιν τῆς πίστεώς του τὴν κατευθύνει ὅχι ἐκεῖ πού πρέπει ἀλλ' εἰς ἰδέας καὶ ἀντικείμενα πᾶν ἄλλο παρὰ ἄξια τοῦ προορισμοῦ του καὶ τῶν προσόντων του. Βαθυτάτην ἔρμηνείαν τῆς διαστροφῆς ταύτης μᾶς παρουσιάζει ὁ Ἀπόστολος Παῦλος ὅταν ἀναλύων τὴν ἀνθρωπίνην ψυχὴν εὐρίσκει μέσα εἰς αὐτὴν ὡς προϋπὸθεσιν τῶν γνώσεών της «τὸ γνωστὸν τοῦ Θεοῦ» ἀλλὰ καὶ τὴν σύγχυσιν τοῦ λογισμοῦ καὶ τὸν σκοτισμὸν τῆς καρδίας ὡς ὁποτέλεσμα τῆς ἀντικαταστάσεως τοῦ Θεοῦ μὲ τὴν εἰκόνα φθαρτῶν φαινομένων καὶ τὴν δύναμιν τῆς πίστεως πρὸς τὴν ἀλήθειαν ἀντικαθισταμένην ὑπὸ τῆς πίστεως πρὸς τὸ ψεῦδος καὶ τὴν ἀπάτην. Θὰ δοκιμάσης, ἀναγνώστα μου, μεγάλην ἱκανοποίησιν ἂν μελετήσης ἀπὸ τὸ πρῶτον κεφάλαιον τῆς πρὸς Ρωμαίους Ἐπιστολῆς τοῦ Παύλου τοὺς στίχους 18—25 διότι θὰ ἀντιληφθῇ τὴν διαστροφήν πού ἔδωκε ὁ ἄνθρωπος εἰς τὴν δύναμιν τῆς πίστεώς του, ἀλλὰ καὶ θὰ ἐννοήσης ὅτι πρέπει νὰ διαφυλάξης τὴν πίστιν σου καὶ νὰ τὴν κατευθύνῃς ἐκεῖ πού πρέπει.

Παραδείγματα διεστραμμένης ἢ κακοτοποθετημένης πίστεως εὐρίσκονται πολλὰ καὶ εἰς τὴν ἱστορίαν καὶ εἰς τὴν ἐποχὴν μας. Ἡ ἐποχὴ μας χαρακτηρίζεται ὅτι ἔχει μεγάλας ἐλλείψεις. Δὲν τῆς λείπει ἡ γνῶσις, μήτε ἡ ἐπιδειξιότης, μήτε ἡ ἐφευρετικότης, μήτε τὰ ὀλικά μέσα. Τῆς λείπει ὁ χαρακτήρ. Ἐξυπνοὶ ἄνθρωποι ὑπάρχουν πολλοὶ καὶ μποροῦν μεταξὺ ἄλλων νὰ ἐξευρίσκουν καὶ ἀτομικὰ ὄπλα. Ἀλλὰ οἱ ἄνθρωποι μὲ σχηματισμένον ἠθικὸν χαρακτῆρα μποροῦν μόνον νὰ χρησιμοποιοῦν τὰς ἐφευρέσεις αὐτὰς ὅπως πρέπει. Καὶ ἡ ποιότης τοῦ χαρακτῆρος τούτου εὐρίσκεται ἐκεῖ πού οἱ ἅγιοι ἔθεσαν τὴν πίστιν τῶν. Ἐπίστευσαν τὰ σπουδαῖα, τὰ ἠθικά, τὰ ἀληθῆ, τὰ δίκαια, τὰ ἄξια τοῦ ἀνθρώπου ὡς εἰκόνας τοῦ Θεοῦ καὶ ὡς τέκνου τοῦ Θεοῦ. Δὲν ἔδωκαν τὴν δύναμιν τῆς πίστεως τῶν εἰς τὰ τιποτένια, εἰς τὰ ἄδिका, εἰς τὰ ψεύτικα, εἰς τὸ μῖσος

καὶ τὴν ἐκδίκησιν εἰς ἐπιδιώξεις καὶ ἔργα ἀνάξια τοῦ ἀνθρώπου.

Τὸν περασμένον αἰῶνα ἕνας ἐπιστήμων τοῦ γλυκοῦ νεροῦ παρουσιάσθη καὶ ἐκήρυξεν ὅτι ἐπίστευε μόνον εἰς τὴν χημικὴν οὐσίαν πού κύρια χαρακτηριστικὰ της εἶναι ὁ φωσφόρος, τὸ λεύκωμα καὶ τὸ νερό. Πόσον κάτω ἔρριξε τὴν πίστιν του. Εἶναι γεγονὸς ὅτι ἡ πίστις ὅταν πέφτῃ παρασύρει εἰς τὴν πτώσιν της καὶ τὴν ἠθικὴν. Τὸ ἀποτέλεσμα εἶναι ἀξιοθρήνητον. Ξεπεσμένη πίστις καὶ ξεπεσμένη ἠθικὴ δημιουργεῖ τραγωδίας καὶ πολέμους καὶ καὶ στένωσιν τῆς ζωῆς. Χάνει ἡ ζωὴ τὴν ἔκτασιν της. Χάνει τὴν προοπτικὴν τῆς αἰωνιότητος. Περιορίζεται μέσα εἰς τὰ ὅρια ἀσκόπου κινήσεως. Γίνεται χάος ἡ ζωὴ καὶ ὁ ἄνθρωπος ἀνάξιον λόγου ἄθურμα τῆς τύχης, πλανώμενον μεταξὺ φθορᾶς καὶ ἀφθαρσίας, μέσα εἰς τὸ πλαίσιον τρίτης καὶ τετάρτης τάξεως μικροῦ πλανήτου. Δὲν ὑπάρχει μεγαλείτερον λάθος ἀπὸ αὐτὸ πού διαπράττει ὁ ἄνθρωπος ὅταν περιορίσῃ τὴν πίστιν, τὴν δημιουργικωτέραν τῶν δυνάμεων τῆς ψυχῆς του, εἰς τὸ τίποτε. Ὁ χαρακτηρισμὸς πού δίδει ὁ Ἀπόστολος Παῦλος εἰς τέτοιους τύπους ἀνθρώπων εἶναι ἀληθέστατος «Φάσκοντες εἶναι σοφοὶ ἐμωράνθησαν».

Εἰς τὸ ἴδιον λάθος περιπίπτουν καὶ ὅσοι πιστεύουν τὰς ἀρνητικὰς ἐκφάνσεις τῆς ζωῆς. Ἐκεῖνοι πού τὰ εὐρίσκουν ὅλα μαῦρα καὶ σκοτεινά. Ἐκεῖνοι πού δὲν εὐρίσκουν εἰς τὴν ζωὴν ὠραιότητα καὶ σκοπὸν καὶ τάξιν καὶ σχέδιον. Δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία ὅτι περιέχει ἡ ζωὴ μας καὶ ἀσχημίες καὶ ἀταξίαν καὶ ἀνωμαλίες. Ἀλλ' ἔχει ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον νὰ ἐπιδείξῃ ὠραιότητα καὶ τάξιν καὶ σκοπὸν καὶ ἰδίως προσπάθειαν ἀκοίμητον πρὸς βελτίωσιν καὶ ταξιθέτησιν τῶν κακῶς ἐχόντων. Γιατὶ νὰ περιορίσῃ κανεὶς τὰ ὅρια τῆς ζωῆς εἰς τὴν θρῶμα καὶ τὴν κακομοιριά καὶ τὴν διαστροφήν ἀφοῦ μπορεῖ νὰ εὕρῃ εἰς τὴν ζωὴν περισσοτέραν εὐθύτητα καὶ καθαρότητα καὶ ἀξιοπρέπειαν; Βεβαίως ὁ πόλεμος εἶναι γεμάτος φρίκη καὶ αἷμα καὶ ἀτα-

ξίαν. Ἀλλὰ δὲν παρουσιάζει καὶ ἡρώισμους καὶ θάρρος καὶ εὐγενεῖς διαθέσεις φιλοπατρίας καὶ θυσίας ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας καὶ τῆς δικαιοσύνης; Ἡ ἐκτίμησις τῆς ζωῆς ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὴν τοποθέτησιν τῆς ἐμφάσεως. Ἀπὸ τὰς πεποιθήσεως, τὴν πίστιν δηλαδὴ πού κινεῖ τὴν κρίσιν καὶ τὴν παρατήρησιν. Ὅταν ἡ πίστις κατευθύνεται εἰς τὴν ἀκαθαροσίαν καὶ τὴν φρίκην καὶ τὴν ἀπογοήτευσιν τότε ὅλα εἶναι μαῦρα καὶ σκοτεινὰ καὶ ἀπαίσια. Δὲν εἶναι λοιπὸν μέγα τὸ λάθος ἐκείνων πού κατευθύνουν τὴν πίστιν τῶν εἰς τὰ κατώτερα, τὰ ἀκάθαρτα καὶ τὰ ἀσήμαντα καὶ τὰ ἠθικῶς καὶ φυσικῶς ἄμορφα καὶ δυσώγιστα;

Καὶ ἰδοὺ τὸ παράδειγμα τοῦ Κυρίου: Ἐπλησίασε τὴν ζωὴν μας. Τὴν περιεβλήθη καὶ τὴν ἀντιμετώπισε κατὰ πρόσωπον. Εἶδε τοὺς λεπρούς καὶ τοὺς τυφλοὺς καὶ τοὺς ἐπαίτας καὶ τὰ πεινασμένα σκυλιά. Ἀλλ' εἶδε καὶ τὰ κρίνα τὰ μυριοστολισμένα. Εἶδε τὴν εὐσπλαγχνίαν τοῦ Σαμαρείτου. Εἶρε εἰς τὴν θροχὴν καὶ εἰς τοῦ ἡλίου τὴν ἀκτινοβολίαν τὴν ἀσταμάτητον πρόνοιαν τοῦ Οὐρανοῦ Πατρός. Εἶδε τὸ πετρῶδες ἔδαφος, τὸν πατημένον σπὸρον καὶ τὸ πνιγμένο φυτὸν ἀπὸ τὰ ἀγκάθια. Ἀλλὰ εἶδε καὶ τὴν γῆν τὴν ἀγαθὴν, πού ἔφερε καρποφορίαν. Ὅλα αὐτὰ δὲν τὰ θλέπει ἐκεῖνος πού τοποθετεῖ τὴν πίστιν του εἰς τὴν ἀπασιδοξίαν, εἰς τὴν μισανθρωπίαν, εἰς τὴν ἀταξίαν καὶ τὴν ἀπογυμνωμένην ζωὴν ἀπὸ νόημα καὶ σκοπὸν καὶ πνεῦμα Θεοῦ καὶ λύτρωσιν ἀπὸ Θεοῦ.

Ποίους θεωροῦμεν ἀξίους τοῦ ἀνθρωπισμοῦ; Διὰ ποίους τύπους ἀνθρώπων ὁμιλοῦμεν μετ' ἐγκαυχήσεως; Ἀναμφιβόλως δὲν θεωροῦμεν ἐκπροσωπευτικούς τύπους τῆς ἀνθρωπότητος τὸν Ἰούδαν, τὸν Ἀρείον καὶ τὸν Ἐφιάλτην καὶ τὸν Χίτλερ καὶ τὸν διωκτὰ τῆς θρησκείας καὶ στραγγαλιστὰς τῆς ἐλευθερίας, τοὺς ἀθέους κομμουνιστὰς καὶ μισανθρώπους. Ἐκπροσώπους μας θεωροῦμεν ἐκείνους πού παρουσίασαν δύναμιν πίστεως εἰς τὰ ἀνώτερα ἰδανικὰ τῆς ζωῆς.

Ἀρχιμ. ΙΑΚΩΒΟΥ ΚΟΥΚΟΥΖΗ

Αἱ Φιλόπτωχοι Ἑλληνίδες τῆς Ἀμερικῆς

ΚΑΙ

ἡ 28η Ὀκτωβρίου τοῦ 1940.

Ἡ ἡμέρα αὐτὴ ποὺ θὰ ἐπισημαίνῃ πάντοτε τὸ μεγάλο ξεκίνημα γιὰ τὴν καινούργια Δόξα, ποὺ εἶναι ἡ σημερινὴ Ἑλλάς, ἦταν ἡμέρα ἐξορμήσεως καὶ γιὰ τὸν Ἑλληνισμό τῆς Ἀμερικῆς.

Ἐπὶ κεφαλῆς; Αἱ Φιλόπτωχοι Ἑλληνίδες μας.

Μέτωπα; Ἡ Ἑκκλησία μας. Ἡ αἶθουσα ἢ αἱ αἶθουσές της. Τὸ Σπίτι τῆς Ἀχέπα, ὅπου ὑπάρχει. Τὰ Γραφεῖα τῆς Γκάπα. Τὰ χῶλς δ' ἁλων τῶν Σωματείων μας.

Ὅπλα; — Αἱ ραπτομηχαναί, αἱ καλτσομηχανές, αἱ θελόνες, τὰ ψαλλίδια.

Ἐφόδια;—Τὸ μάλλι, τὸ ὕφασμα, κάθε εἶδους ὕφασματα.

Μονάδες μας;—Αἱ Κυρίαι τῆς Φιλοπτώχου. Γερόντισσες, μεσήλικες, νέες, ὄλες. Χωρὶς καμμιὰν ἐξαιρέσι. Ἀκόμῃ καὶ αἱ χρόνια ἄρρωστες. Ἐργαστήρι τοὺς: Τὸ κρεββάτι τοὺς. Ἐκεῖ ἔπλεκαν καὶ ἔρραβαν.

Γιὰ μένα, ποὺ ἤμουνα νέος ἀκό-

μη στὴν Χώρα τούτη, καὶ γιὰ πρώτη φορὰ σ' ἐλεύθερο ἔδαφος, ἡ 28 Ὀκτωβρίου τοῦ 1940 ἦταν ἡμέρα ὅχι μόνον ἐξορμήσεως, ἀλλὰ καὶ ἀποκαλύψεως. Ἀποκαλύψεως ἐνὸς κόσμου καινούργιου μέσα στὸν ὁποῖο ἐλεύθεραμποροῦσα νὰ πῶ πῶς εἰμαι Ἑλλην. Ἦταν ἀκόμῃ ἡ ἡμέρα ἐκείνη γιὰ μένα ἡμέρα ἐθνικοῦ ἀναθαπτισμοῦ, καὶ μυσσεῶς μου στὰ Ἅγια τῶν Ἀγίων τῆς φυλῆς μας, ποὺ τόσο ψηλὰ τὰ κρατοῦν καὶ τόσο εὐλαθικὰ οἱ Ἑλληνες τῆς Ἀμερικῆς καὶ πρόπαντός αἱ Φιλόπτωχοι Ἑλληνίδες μας. Ἐκοινώνησα καὶ ἐγὼ ἀπὸ τὸ «ποτήριον τὸ ὡσεὶ κράτιστον» τοῦ ἐθνικοῦ ἐνθουσιασμοῦ, ποὺ μοῦ προσφέρθηκε—ὑπὸ μορφὴν δακρύων προσευχῆς γιὰ τὴν νίκη—ἀπὸ τὰ μάτια τῶν Ἑλληνίδων Μητέρων.

Κι' ὅταν ἡ προσευχὴ ἐτελείωσεν (μονάχα γιὰ νὰ ξαναρχίσῃ τὴν ἄλλην ἡμέρα) ἀκολούθησα τὸ ἐκκλησιασμά μου τῆς Κοινότητος Η., στὴν αἶθουσα τῆς Ἐκκλησίας καὶ

παρεστάθηκα μάρτυς μιᾶς μικρῆς συνελέουσας (ἐθνοσυνέλευσι θᾶπρεπε νὰ τὴν πῶ), τῆς πειδὸ σύντομης σὲ διάρκειαι, τῆς πειδὸ γρήγορης σὲ ἀποφάσεις.

Ἀποφασίς 1η:—Σεῖς, κ. Πρόεδρε τῆς Κοινότητος, θὰ μᾶς θρῆτε ραπτομηχανές.

Ἀποφασίς 2α:—Σεῖς, κ. Πρόεδρος τῆς Φιλοπτώχου, θὰ φροντίσετε γιὰ καλτσομηχανές καὶ γενικά γιὰ μηχανές ποὺ πλέκουν κουκούλες γιὰ τὸ κεφάλι καὶ γάντια.

Ἀποφασίς 3η:—Σεῖς, Πάτερ, θάρρητε μαζί μας γιὰ νὰ πᾶμε σὲ καταστήματα, σὲ ἐργοστάσια καὶ σὲ «μύλους». Χρειαζόμαστε μάλι, καὶ ὕφασμα, πολὺ ὕφασμα.

Ἀποφασίς 4η:—Αὔριο, καὶ κάθε μέρα ἀπὸ τώρα κι' ὕστερα, ἀπὸ τὲς 10 ὡς τὲς 12 τὸ πρωῒ, καὶ ἀπὸ τὲς 2 ὡς τὲς 6 τὸ θράδου, θᾶμαστε ὄλες ἐδῶ στὴν δουλειά, στὸ ἐθνικὸ καθῆκον.

Καὶ ἡ Συνέλευσις διελύθη γιὰ ν' ἀρχίσῃ ἡ ἐργασία γύρω ἀπὸ τὴν συνένωσιν ὄλων τῶν κοινοτικῶν δυνάμεων. Ποτὲ τὸ τηλέφωνο δὲν ἐξεπλήρωσεν ἱερώτερη ἀποστολὴ ὅπως τὸ θράδου τῆς 28ης Ὀκτωβρίου 1940, καὶ τὸ θράδου τῆς 29ης

Ἐκείνους ποὺ ξεπέρασαν τὸν ἑαυτὸν των. Τύπους σὰν τὸν Μωϋσῇ ποὺ ἀφῆκε τὰ πλοῦτη καὶ τὰς τιμάς τοῦ Φαραὼ διὰ νὰ ἐπιδοθῇ εἰς τὴν ἀπελευθέρωσιν τοῦ λαοῦ ποὺ ἐπίστευε εἰς τὸν ἕνα καὶ μόνον Θεόν, τὸν Θεὸν ποὺ ἐπίστευε καὶ αὐτός. Τύπους σὰν τοὺς Ἀποστόλους καὶ τοὺς μάρτυρας. Τύπους σὰν τοὺς ἐργάτας τοῦ ἀγαθοῦ, σὰν τὸν Σωκράτη, τὸν Ἀθανάσιον, τὸν Παστὲρ καὶ τὸν Λίνκολν. Τέτοιους τύπους θεωροῦμεν ἐκπροσώπους μας, τύπους ποὺ ἐπίστευσαν ἐκείνα ποὺ ἔπρεπε. Ποὺ δὲν κατεύθυναν τὴν πίστιν των εἰς τὰ τιποτένια καὶ τὰ ἀνάξια τῆς ἀνθρωπίνης μεγαλειότητος ὡς οἱ ὕλισται καὶ οἱ ἀπαισιόδοξοι καὶ οἱ σοφισταί, οἱ ἐγωπαθεῖς καὶ οἱ ἄλλοι ποὺ βλέπουν τὴν ζωὴν μὲ τὸ πρῖσμα τῆς προσωπικῆς αὐτοπεριποιήσεως.

Ὁ Ἀπόστολος παραθέτει πλοῦσιον κατάλογον ὀνομάτων ἀνδρῶν μεγάλης πίστεως. Αὐτῶν τὴν πίστιν καλεῖ τοὺς ἀναγνώστας Του νὰ μιμηθοῦν. Εἰς ἔνωσιν μετ' αὐτῶν προκαλεῖ τοὺς ἀναγνώστας Του ὄλων τῶν αἰώνων. Ἡ πίστις μᾶς ἐνώνει μὲ τοὺς ἁγίους. Δὲν εἶναι μικρὸν αὐτὸ τὸ πλεονέκτημα, ἀναγνώστὰ μου. Καλούμεθα καὶ σὺ καὶ ἐγὼ καὶ ὅλοι οἱ Ὀρθόδοξοι χριστιανοὶ νὰ τοποθετήσωμεν τὴν δύναμιν τῆς πίστεώς μας ὅπου καὶ οἱ Ἅγιοι, εἰς τὸν Θεόν. Μὲ τὴν πίστιν μας πρὸς τὸν Θεὸν συναντώμεθα μὲ τοὺς ἁγίους καὶ μετέχομεν τῆς κοινωνίας των μετὰ τοῦ Θεοῦ. Αὐτὸ εἶναι τὸ ἀποτέλεσμα τῆς καλῆς χρήσεως τῶν δυνάμεων τῆς πίστεώς μας. Ἐκεῖ θὰ καταστήσωμεν ὅχι μόνον μετὰ θάνατον ἀλλὰ καὶ ἐν τῇ ζωῇ τῆς γῆς. Διό-

τι ἐκεῖνο ποὺ πιστεύει ὁ ἄνθρωπος αὐτὸ καὶ ἐκδηλώνει. Αὐτὸ μορφοποιεῖται εἰς τὰς πράξεις του. Αὐτὸ παρουσιάζεται εἰς ὅλας τὰς ἐκφάνσεις τῆς ζωῆς του. Ἄν πιστεύῃ εἰς τὰ κατώτερα καὶ τὰ τιποτένια θὰ παρουσιασθῇ μὲ τὰς πράξεις του ὁ ἄνθρωπος κατώτερος καὶ τιποτένιος. Ἄν πιστεύῃ εἰς τὸν Θεὸν θὰ παρουσιάσῃ τὸ στοιχεῖο τοῦ τοῦ τῆς πίστεώς του καὶ θὰ ἀναγνωρίζεται ὡς ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ, γεμάτος χαρὰ καὶ διαφάνεια καλωσύνης καὶ ἀρετῆς.

Εἴθε εἰς τοιοῦτους ἀνθρώπους διηνεκῶς νὰ μετουσιούμεθα καλλιεργοῦντες τὴν δύναμιν τῆς πίστεώς μας πρὸς τὸν Ἰησοῦν Χριστόν, ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὸ φωτισμένο παράδειγμα τῶν Μαρτύρων Του καὶ τῶν Ἀγίων Του.

Γένοιτο.

καὶ τῆς 30ῆς, πού γιὰ μᾶς ἦταν ἀπλῶς μιὰ ἄλλη 28ῃ Ὀκτωβρίου ἢ ἡ συνείδησί της, ἂν θέλετε.

Ἀποτελέσματα;—Τὸ Γρῆκ Γουὼρ Ρηλήφ. Ἡ Ἑλληνικὴ Πολεμικὴ Περίθαλψις. Ἡ λέξις (γιατὶ καὶ ἡ 3 ἔνα νόημα εἶχαν) πού ἐμαγνήτιζε, πού ἠλέκτριζε, πού πυρπολοῦσε, πού ἔδινε φτερὰ στὴν θελόνη, ἀτσαλένια ἀντοχὴ στὰ χέρια, ἀστραφερὴ λάμψι στὰ μάτια. Τί καλὰ πού θάταν τὸ Γρῆκ Γουὼρ Ρηλήφ νὰ παρέμεινεν ἡ «συνισταμένη» τῶν καρδιῶν μας, τῶν δυνάμεων μας!

Ἐκεῖνο πού ἔκαμαν αἱ Φιλόπτωχοι Ἑλληνίδες μας στὴν Κοινότητα Η., ὅπου ὑπηρετοῦσα τότε, συνέθη παντοῦ: σὲ κάθε Κοινότητα τοῦ Ἦτο καὶ τοῦ Γουέστ, τοῦ Νόρθ καὶ τοῦ Σάουθ.

Πόσον ἀξίζει νὰ νοσταλγήσῃ κανεὶς ἢ νὰ ζήσῃ κανεὶς καὶ σήμερα ἀκόμη τὸ θαῦμα αὐτό, τὸ ἐθνικὸ καὶ χριστιανικὸ, τῶν Φιλοπτώχων μας, πού ἔμεινεν ἀδιαφήμεστο, ὅπως ταιριάζει στὰ ἀληθινὰ μεγάλα ἔργα!

Ἐπιτρέψατέ μου νὰ σᾶς παραθέσω μερικές ἀπὸ τὲς ἀναμνήσεις μου αὐτές, πού μοῦ εἶναι ἡ προσφιλέστερες ἀπὸ ὅλες τὲς ἄλλες.

Νοέμβριος τοῦ '40. Ἡμέρα τῶν Εὐχαριστιῶν. Ἀπόγευμα: 3 ἡ ὥρα. Χιόνια τρομερὰ ἔξω. Καμμιά κινήσεις στὸν δρόμο. Συγκεντρωμένη ὅλη ἡ κινήσις στὴν αἴθουσα τῆς Ἐκκλησίας. Ὅλες σχεδὸν αἱ Κυρίες τῆς Κοινότητος στὸ ἔργον. Ἡ αἴθουσα σὰν ἐργοστάσιον. Μηχανές, ψαλλιδίσματα, ράψιμο, πλέξιμο, δίπλωμα ἐτοιμασμένων ρούχων, τοποθέτησις τῶν σὲ κάσες, καὶ ὅλα μὲ τὸν ἐλάχιστον δυνατό θόρυβον. Πόσο ξέρει νὰ σιωπᾷ ἡ ἀγάπη, ὅταν ἀληθινὰ ἀγαπᾷ! Ὁ Ἀπ. Παῦλος ἂν ἦταν θάβλεπε ἀκόμη μιὰ φορά πόσο ἐπιτυχημένα ὤρισε τὴν ἀγάπην στὸ 13ο κεφάλαιον τῆς Α' πρὸς Κορινθίους ἐπιστολῆς, σὰν ὑποσημείωσι δμως θάβαζε (εἶμαι θέβαιος) καὶ τὸν ἐξῆς ὀρισμό: «ἡ ἀγάπη δουλεῦει χωρίς νὰ μιλῇ».

Θυμᾶμαι πὼς πῆγα κι' ἐγὼ κάποτε, σὰν «βοηθητικὸς» πού ἤμουνα, νὰ διπλῶσω μερικά πουλόβερ καὶ νὰ τὰ θάλω στὴν κάσσα. Ἐκεῖ πού διπλώνον ἕνα, κάτι ἔτριξε σὰν χαρτάκι κάτω ἀπὸ τὸν ἕνα ὦμο. Νόμισα πὼς κάπως ἔτσι εἶχε χωθῇ ἐκεῖ μέσα. Ἀλλὰ ὅταν θέλησα νὰ τὸ θγάλω εἶδα πὼς ἦταν ραμμένο. Κύτταξα ἀπὸ μέσα γιὰ νὰ ἐξακριβώσω τὸν λόγο. Διεπίστωσα πὼς ἦταν γράμμα. Δὲν μπόρεσα νὰ κρατηθῶ. Καὶ τὸ διάβασα. Ἦταν σύντομο, ὀλιγόλογον σὰν κάθε τι πού λέγει ἡ μητρικὴ καρδιά. Τὰ ἐξῆς ἦσαν γραμμένα. Τὰ ἀντέγραψα τότε καὶ τὰ κράτησα. Γιὰ πρώτη φορά τὰ ἀποκαλύπτω. Ἀκοῦστε τα: «Ἀγόρι μου, ὅποιο κι' ἂν εἶσαι, γιὰ νὰ σοῦ ζεσταίνῃ τὰ στήθη, σοῦ στέλνω αὐτὴν τὴν φανέλλα. Γιὰ νὰ δυναμώνῃ πειὸ πολὺ τὴν φωτιά πού καίει μέσα σου γιὰ τὴν πατρίδα. Γιὰ νὰ τὴν κάνῃ πυρκαγιά. Γιὰ νὰ κάψετε μιὰ ὥρα ἀρχίτερα φανφαρόνους. Θὰ σοῦ χρεωστῶ τὴν πειὸ μεγάλη χάρι ἂν μοῦ γράψῃς. Ἡ Μεγαλόχαρη μαζί σου, ἀγόρι μου. Σὲ φιλῶ Μητρικὰ Γ. Ι. Σ.»

Ὅσες δὲν ἔγραψαν γραμματάκια αὐτοῦ τοῦ εἶδους, τᾶπαν τὰ λόγια τοὺς σιωπηλά. Τᾶπλεξαν. Τᾶκαναν μέρος τῆς φανέλλας. Μερικὲς τάφισαν νὰ στάξουν μὲ τὰ

δάκρυά τους καὶ νὰ γίνουν ἕνα ἀθώρητο φυλαχτό... Κι' ἐκεῖνες πού δίπλωναν τὰ πουλόβερ μονολογοῦσαν κι' αὐτές, σὰν νὰ ψέλλιζαν κάποια — ἀπὸ τὸν Θεὸν μονάχα ἀκουστὴ προσευχή.

Νά! πὼς διάβασε μὲ τὴν φαντασία του αὐτὰ τὰ γλυκόλογα, πού προφέρονταν ἀπὸ τρεμάμενα χεῖλη κι' ἀνάμεσα ἀπὸ δάκρυα ἑνὸς ποιητῆς:

«Γιὰ σῦρε ἄψυχο ζεστό στὰ θόρεια σύνορά μας

Γιὰ νὰ ζεστάνῃς τὸν φρουρὸ στρατιώτη τῆς γενιᾶς μας...

Πές του πὼς εἵμαστε πιστὲς στὸ νόημα τοῦ ὅρκου,

Ποῦ ἔδωκαν ἡ ζηλευτὲς γυναῖκες, τοῦ Ζαλόγγου...»

Σ' αὐτὲς τὲς Φιλόπτωχες Ἑλληνίδες τῆς Ἀμερικῆς τῆς 28ῆς Ὀκτωβρίου τοῦ 1940, πού τρέξαν ἀβίαστα, αὐθόρμητα, ἀσυγκράτητα στὸν ἀγῶνα τοῦ Ἑθνους, κι' ἔκαναν τὲς Ἐκκλησιές μας Κιούγγια κι' Ἀρκάδια, ἀποθηκεύοντας σ' αὐτὲς μέσα τὴν δυναμίτιδα τοῦ ἐθνικοῦ καὶ χριστιανικοῦ των πνεύματος, αὐτοῦ πού ἐκδηλώθηκε τόσον ὡμορφα σ' ἐκεῖνες τὲς ἀλησμόνητες ἐκρήξεις τῆς ἀνθρωπιστικῆς δημιουργίας καὶ τοῦ ἀναδημιουργικοῦ πατριωτισμοῦ, σ' ΑΥΤΕΣ μ' εὐγνωμοσύνη ἀφιερώνεται τὸ παρόν.

Ἐνα ἀπὸ τὰ κύρια καθήκοντα κάθε Ὁμογενοῦς Ὁρθοδόξου Χριστιανοῦ εἶναι νὰ ἀνήκῃ εἰς μίαν Κοινότητα, νὰ ἐκκλησιάζεται τακτικῶς καὶ νὰ βοηθῇ τὴν Ἐκκλησίαν του διὰ τῆς προσφορᾶς του. Ἡ Ἐκκλησία ζητεῖ ἀπὸ τὸν καθένα ἕνα δολλάριον τὸ ἔτος διὰ νὰ τὸν ἐξυπηρετήσῃ πνευματικῶς. Ὅλοι μὲ προθυμίαν πρέπει νὰ προσφέρουν τὸ Μονοδολλάριον τοῦτο διὰ τὴν συντήρησιν καὶ ἀνάπτυξιν τῶν Ἐκκλησιαστικῶν μας Ἰδρυμάτων.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΕΥΘΥΜΙΟΥ, Πρωτοπρεσβυτέρου

Ἱερ. Προϊσταμένου τοῦ Καθεδρικοῦ Ναοῦ Ν. Ὑόρκης

Ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία καὶ ὁ Ἀπόδημος Ἑλληνισμός

Γ'.

Ο ΙΩΑΝΝΗΣ ΖΑΧΟΣ

Μᾶς παρουσιάζεται πολὺ διδακτικὸν παράδειγμα ὅταν ἐνεφανίσθη ἐπὶ τῆς ἱστορικῆς σκηνῆς ἕνας ἄλλος Ἕλλην μὲ πολλὰ προσόντα. Αὐτὸς ἐχάθη διὰ τὴν Ὁρθόδοξιαν. Ὀνομάζετο Ἰωάννης Ζάχος. Συμπίπτει ἡ σταδιοδρομία του κατὰ τὴν ἐποχὴν ποὺ ἤκμασεν ὁ εἰς τὸ προηγούμενον φύλλον ἀναφερθεὶς Εὐαγγελινὸς Σοφοκλῆς. Ἐγεννήθη εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν κατὰ τὸ 1820. Ὁ πατὴρ του ἦτο διερμηνεὺς εἰς τὴν αὐλὴν τοῦ Σουλτάνου. Συγκατελέγετο μεταξὺ τῶν διανοουμένων. Ἐπειδὴ δὲ τότε ἐγένετο μεγάλη ζύμωσις μεταξὺ τῶν Ἑλλήνων πρὸς ἀποτίναξιν τοῦ Τουρκικοῦ ζυγοῦ, ἐσηματίσθη ἡ Φιλικὴ Ἑταιρεία πρὸς πραγματώσιν τοῦ ἱεροῦ σκοποῦ. Μεταξὺ ἄλλων ἐπιλέκτων μελῶν τῆς κινήσεως αὐτῆς ἦτο καὶ ὁ πατὴρ τοῦ Ἰωάννου Ζάχου. Μολονότι δὲ ὁ Ἀδαμάντιος Κοραῖς ἀπὸ τὸ Παρίσι καὶ ἄλλοι λόγιοι ἦσαν τῆς γνώμης ὅτι ἡ ἐπαναστατικὴ ἔκρηξις δὲν ὥριμασεν ἀκόμη, ἐν τούτοις ἐπεκράτησαν οἱ ἐνθουσιωδέστεροι ποθοῦντες νὰ ἀποκτήσουν τὴν ἐλευθερίαν ὅσον τὸ δυνατόν γρηγορώτερον. Μεταξὺ αὐτῶν ἦτο καὶ ὁ διερμηνεὺς τοῦ Σουλτάνου Ζάχος. Καὶ διὰ τοῦτο ὅταν κατὰ τὴν 25ην Μαρτίου τοῦ 1821 ὑψώθη ἡ σημαία τῆς Ἐπαναστάσεως εἰς τὴν Ἀγίαν Λαύραν, αὐτὸ ἐγένετο αἰτία ὅπως ἡ κυρίαρχος ἀρχὴ λάβῃ δραστήρια μέτρα κατὰ τῶν πρώτων ὑποκινητῶν. Ἦτο δὲ πολὺ φυσικὸν νὰ στρέψῃ τὴν προσοχὴν τῆς εἰς τὰς πνευματικὰς ἐκείνας ἐστίας τοῦ δούλου Ἑλληνισμοῦ, ἀπὸ τὰς ὁποίας θὰ ἐξεπήδα ἡ Θεὰ Ἐλευθερία. Εἰς τὴν πρώτῃ γραμμῇ τῶν κέντρων ποὺ ἀντέδρων κατὰ τῆς δουλείας ἦτο καὶ τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον.

Διὰ τοῦτο δὲ διὰ νὰ καταπνιγῇ ἡ στάσις εἰς τὰ σπάργανά της, συνέλαθον ἡ Υ. Πύλη τὸν Ὁρθηκευτικὸν Ἀρχηγὸν τοῦ Γένους Γρηγόριον τὸν Ε' καὶ τὸν ἀπηγχόνισεν εἰς τὴν μεσαιὰν πύλιν τοῦ Πατριαρχείου.

Αὐτὸ εἶχε καὶ συνέχεια. Πολλὰ ἐκλεκτὰ πρόσωπα ἀπὸ κληρικοὺς καὶ λαϊκοὺς. Ὅσοι ἀνemieχθησαν ἀμέσως ἢ ἐμμέσως εἰς τὸ κίνημα, κατεδικάσθησαν εἰς θάνατον. Καὶ μόνον ὅσοι ἐπρόφθασαν νὰ δραπετεύσουν εἰς ξένην γῆν ἀπέφυγον τὸ μαρτύριον. Τοιοῦτος ἦτο καὶ ὁ Ζάχος. Εἶχε μὲν ἐκδοθῇ κατ' αὐτοῦ κατὰδικαστικὴ ἀπόφασις ἀλλὰ ἐπρόφθασε νὰ καταφύγῃ μὲ τὴν οἰκογένειάν του εἰς τὴν Βόρειον Ἠπειρον. Ἐπειδὴ δὲ ἦτο μεταξὺ ἐκείνων ποὺ ἐπίστευον ὅτι κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην ἦλθε τὸ πλήρωμα τοῦ χρόνου διὰ νὰ ἀναστηθῇ ἡ Ἑλλάς ἀπὸ τὴν τέφραν της, εἶχεν ἐνθουσιασμὸν ἀσίγητον. Διὰ τοῦτο ὁ αὐτεξόριστος Ζάχος ἐλάμβανεν ἐνεργὸν μέρος εἰς τοὺς ἐθνικοὺς ἀγῶνας. Εἰς μίαν μάχην κατὰ τῶν Τούρκων ἐπληρώθη καὶ ἀπέθανεν. Ὁ Ἰωάννης, περὶ τοῦ οὗοιου ἀσχολούμεθα, ἦτο τριῶν ἐτῶν. Εἶχε δὲ ἡ μητέρα του καὶ δύο ἄλλα μικρότερα παιδιά. Φοβουμένη διότι ἡ οἰκογένειά της ὑπέπεσεν εἰς τὴν δυσμένειαν τῶν Τουρκικῶν ἀρχῶν, ἠναγκάσθη νὰ καταφύγῃ εἰς ἀσφαλέστερον μέρος. Καὶ ἔφθασεν εἰς ἕνα νησί τοῦ Αἰγαίου. Ἐκεῖ ἀπροστάτευτὴ καὶ πτωχὴ διὰ νὰ προστατεύσῃ τὰ ἀνήλικα παιδιά της ἦλθεν εἰς δευτέρου γάμου κοινωνίαν μὲ τὸν Νικόλαον Κιλίβεργον, γραμματέα τοῦ Καποδιστρίου. Κατὰ ὥραιαν σύμπτωσιν τὴν δυστυχὴ αὐτὴν οἰκογένειαν ἐγνώρισεν ὁ μέγας φιλέλλην Ἀμερικ. SAMUEL GRIDLEY HOW, ποὺ κατήλθεν εἰς τὴν μαρτυρικὴν Ἑλλάδα διὰ νὰ προσφέρῃ ὡς ἱατρός, τὰς ὑπηρεσίας

του εἰς τὸ ἀγωνιζόμενον ἔθνος. Συνέστησε δὲ εἰς τὸν Κιλίβεργον νὰ ἀποστείλῃ τὸν μικρὸν Ἰωάννην εἰς τὴν Ἀμερικὴν διὰ νὰ ἀναπτύχῃ πνευματικῶς. Καὶ ἐπετεύχθη αὐτὸ μὲ τὴν ἐπιμονὴν τῆς μητρὸς του ἡ ὁποία διέβλεπεν ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ υἱοῦ τῆς μεγάλῃ φιλομάθειαν. Κατ' ἀρχάς, ἐπὶ τρία ἔτη, συνετηρεῖτο ἀπὸ τὴν μητέρα του καὶ κατόπιν τὸν ἐπροστάτευσεν ὁ Χάου, ἕως ὅτου ἦτο εἰς θέσιν νὰ ἐξοικονομῇ μόνος του τὰ ἐξοδα. ἐργαζόμενος.

Μολονότι δὲ εἶχε σπουδάσει ἱατρικὴν, ἐν τούτοις προὔτιμψε τὸ διδασκαλικὸν στάδιον εἰς τὸ ὁποῖον εἶχε μεγάλῃ κλίσιν. Πράγματι δὲ εἰς αὐτὸ τόσον ἠδουκίμησεν ὥστε ἐξελέγη μέλος τῆς ἐκπαιδευτικῆς ἐπιτροπῆς τῆς Βοστώνης διὰ τὴν μόρφωσιν τῶν μαθῶν κατὰ τὸν ἐμφύλιον πόλεμον. Ἀλλ' ἐὰν προσέφερε πολυτίμους ὑπηρεσίας εἰς τὴν θετὴν του Πατρίδα, ἐγένετο ὅμως ὅλος διόλου ξένος εἰς κάθε Ἑλληνικόν. Καὶ αὐτὸ εἶναι τὸ κεντρικὸν σημεῖον τοῦ σημερινοῦ μου ἄρθρου, εἰς τὸ ὁποῖον ἐφιστῶ τὴν προσοχὴν τῶν ἀναγνωστῶν τοῦ Ὁρθοδόξου Παρατηρητοῦ.

Διὰ νὰ συγκρατηθῇ ὁ Ἕλλην εἰς τὰ ἰδανικά του, παίζει σπουδαῖον λόγον ἡ μητέρα. Μὲ τὴν πνοὴν τῆς διαλύει ὅλους τοὺς κινδύνους ποὺ ἀπειλοῦν τὸ παιδί της. Τὰ ξένα πρὸς τὴν ἰδεολογίαν του διδάγματα εἶναι ἀνίκανα νὰ ξερριζώσουν ἀπὸ τὴν ψυχὴν του ὅτι καλὸν ἐνεψύτευσεν εἰς τὴν ψυχὴν τοῦ ἡ μητέρα. Ἐχομεν τὸ παράδειγμα τοῦ Ἰωάννου τοῦ Χρυστοστόμου, τὸν ὁποῖον δὲν ἠδυνήθη νὰ παρασύρῃ ἡ φιλοσοφικὴ διαλεκτικότης τοῦ διδασκάλου του Λιβανίου, διότι ὑπῆρχεν ὁ ἀγρυπνὸς ὀφθαλμὸς τῆς Ἀνθούσης, μητέρας τοῦ Μεγάλου Πατριάρχου. Αὐτὴ ὅμως ἡ προσπάθεια δὲν ὑπῆρχε διὰ τὸν Ι. Ζάχον. Πολὺ μικρὸς εἶχεν ἀπομακρυνθῇ ἀπὸ τὴν μητέρα του ἕνεκα τῶν τραγικῶν στιγμῶν τῆς ἐποχῆς. Ἐπομένως ἐστερήθη τῆς μητρικῆς προνοίας διὰ τὸν Ὁρθόδοξον κατάρτισμόν του.

Ἐπειτα καὶ ἐν ἄλλο σοβαρώτερον αἴτιον ὑπῆρχε ποὺ τὸν ἀπεμά-

Ἑκκλησιαστικὴ Κίνησις

ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΜΕΡΙΚΗΣ

Τὴν Κυριακὴν, 19ην Φεβρουαρίου, ὁ Σεβασμ. Ἀρχιεπίσκοπος ἡμῶν κ. κ. Μιχαὴλ ἐτέλεσε τὴν Θείαν Λειτουργίαν καὶ ἐκήρυξε τὸν Θεῖον Λόγον εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν τοῦ Ἀγίου Ἐλευθερίου Νέας Ὑόρκης. Κατὰ τὴν ἀκολουθίαν τῶν Χαιρετισμῶν τῆς πρώτης ἐβδομάδος τῶν νηστειῶν ἐχοροστάτησε καὶ ἀνέγνωσε τοὺς οἰκους τῶν χαιρετισμῶν πρὸς τὴν Θεοτόκον καὶ ἐκήρυξε τὸν Θ. Λόγον εἰς τὸν Κοινοτικὸν Ναὸν τῶν Ἀγίων Γεωργίου καὶ Δημητρίου Νέας Ὑόρκης. Τὴν Κυριακὴν τῆς Ὁρθοδοξίας ἐτέλεσε τὴν Θείαν Λειτουργίαν καὶ ἐκήρυξε τὸν Θ. Λόγον εἰς τὸν Κοινοτικὸν Ναὸν τοῦ Ἀγίου Σπυρίδωνος Νέας Ὑόρκης. Τὴν Παρασκευὴν, 3ην Μαρτίου, ἀνέγνωσε τοὺς Χαιρετισμοὺς καὶ ἐκήρυξε τὸν Θ. Λόγον εἰς τὸν Κοινοτικὸν Ναὸν τῆς Ἀγίας Βαρβάρας Νέας Ὑόρκης. Τῆς ἀκολουθίας μετέσχε καὶ ἡ χορωδία τῆς Ρωσικῆς Θεολ. Σχολῆς τῆς Νέας Ὑόρκης. Ἡ Α. Σεβ. περὶ τὸ τέλος τῆς ἱερᾶς ἀκολουθίας ἀπηύθυνε Ρωσιστὶ συμβουλὰς πρὸς τοὺς Ρώσσους φοιτητάς σχετικῶς μὲ τὴν φύλαξιν τῆς Ὁρθόδοξου ἡμῶν πίστεως.

Ὁ Ἱ. Κλῆρος τῆς Μ. Νέας Ὑόρκης προσκλήσει τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν προσήλθεν εἰς τὰ Γραφεῖα τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς, ὅπου ἔλαβε χώραν, συμφώνως πρὸς τὴν πρόσκλησιν, ἡ πρώτη ὁμιλία τοῦ Σεβασμιωτάτου ἐπὶ τοῦ ζητήματος «Ἡ Ἑσωτε-

ρική Ζωὴ τοῦ Ἱερέως». Μετὰ τὴν προσευχὴν ὁ Σεβασμιώτατος ἐπελήφθη τῆς ἐξετάσεως τοῦ θέματός του, καταδείξας δι' ὀλίγων, ἀφ' ἑνὸς μὲν τὴν ἑλλειψιν βιβλίων ἐν τῇ Συχνῶν Ὁρθ. Ἐκκλησίᾳ εἰδικῶν μὲ τὴν ἐσωτερικὴν ζωὴν τοῦ Κληρικοῦ καὶ ἀφ' ἑτέρου τὴν ἀνάγκην τῆς πνευματικῆς ζωῆς καὶ καλλιιεργείας τῶν προϋποθέσεων αὐτῆς διὰ τὴν ἀπόδοσιν καρπῶν ἐσωτερικῆς ἱκανοποιήσεως τῶν Λειτουργῶν τῆς Ἐκκλησίας καὶ μεταδόσεως αὐτῶν εἰς τὸ Ὁρθόδοξον πλήρωμα. Ἀφοῦ ἀνεγνώρισε τὰς δυσκολίας τὰς ὁποίας συναντᾷ ὁ ἐν Ἀμερικῇ Ὁρθόδοξος Κληρικός, τὸ περιεχόμενον τῶν εὐθυνῶν του, τὴν σύνθεσιν τῶν ἀπαιτήσεων τοῦ ποιμνίου, ἀνεφέρθη εἰς τὴν ὑποχρέωσιν του πρὸς πνευματικὴν ἀνασυγκρότησιν, αὐτομελέτην, αὐτοεξέτασιν, ἐξομολόγησιν, προσευχὴν καὶ διὰ καὶ εἰ δυνατόν καὶ ἀπομόνωσιν. Ἀνέλυσε κατόπιν δι' ὀλίγων τὴν ἄποψιν τοῦ Ἱεροῦ Χρυσοστόμου καθ' ἣν «Μέσος ὁ Ἱερεὺς ἔστηκε μεταξὺ τῆς τοῦ Θεοῦ καὶ τῆς τῶν ἀνθρώπων φύσεως» θεωρήσας τὴν λέξιν «μέσος» ὡς περιέχουσαν ὄχι μόνον τὴν ἔννοιαν τῆς μεσιτείας ὑπὲρ τῶν ἀνθρώπων πρὸς τὸν Θεὸν ἀλλὰ ἰδίως τὴν θέσιν τοῦ Ἱερέως ὡς ὄντος μήτε Θεοῦ μήτε ἀνθρώπου, ἀλλ' ὡς τι τὸ μέσον. Συνεπῶς καὶ ἡ ζωὴ αὐτοῦ πρέπει νὰ παρουσιάζῃ τὸ χαρακτηριστικὸν τοῦτο ἀφ' ἑνὸς μὲν τῆς προσηλώσεως πρὸς τὸν Θεὸν δι' ἐσωτερικῆς ζωῆς συγκεκριμένης, μὴ συνεπαγο-

μὲ τὴν Ἑλληνορθόδοξον ἰδεολογίαν εἰς τὴν ὁποίαν εἶχε γεννηθῇ. Καὶ μάλιστα εἶχε τόσο προοδεύσῃ εἰς τὴν νέαν θρησκευτικὴν ὁμάδα τῆς ὁποίας ἦτο πολῦτιμον μέλος, ὥστε διωρίσθῃ καὶ ἱεροκήρυξ αὐτῆς.

Πρέπει νὰ τὸ ἀντιληφθῶμεν καλά οἱ ἀπόδημοι Ἕλληνες ὅτι ἂν ἡ νεότης μας δὲν ἔχῃ ἐπαφὴν μὲ τὴν Ὁρθόδοξον Ἑλληνικὴν Κοινότητα, θὰ σθύσῃ.

μένης παραμέλῃσιν τῶν καθηκόντων πρὸς τοὺς ἀνθρώπους, ἀλλὰ καὶ ἡ ἐξυπηρέτησις τῶν ἀνθρώπων νὰ μὴ ἀποκλείῃ πάλιν ἢ νὰ ἐμποδίσῃ τὴν προσπάθειαν πρὸς ἐσωτερικὴν ζωὴν προσευχῆς, μελέτης καὶ κοινωνίας μετὰ τοῦ Θεοῦ. Ἐπηκολούθησε συζητήσεις κατόπιν ἥτις διήρκεσε περὶ τὰς δύο περιπτύξεις. Περὶ τὸ τέλος ἀνετέθη εἰς τὸν πατέρα Εὐθυμίου Ἰνα κατὰ τὴν προσεχῇ συγκέντρωσιν ἀναλάβῃ τὴν εἰσήγησιν ἐπὶ τοῦ θέματος «Ἡ οὐσία τῆς πνευματικῆς ζωῆς». Πάντες οἱ Κληρικοὶ ἀνεχώρησαν μετὰ ταῦτα ἱκανοποιημένοι τόσο ἐκ τῆς ὁμιλίας τοῦ Σεβασμιωτάτου ὅσον καὶ ἐκ τῆς ἐπ' αὐτῆς συζητήσεως. Τὴν 4ην Μαρτίου ἡ Α. Σεβασμιότης ἀνεχώρησε διὰ τὸ Οὐάσιγκτων ἐν συνοδείᾳ τοῦ Ἀρχιδιακόνου αὐτῆς Ἱερολ. Νεοφύτου Σπυρογιαννάκη, πρὸς τέλει τῆς Θείας Λειτουργίας ἐν τῷ Ἱερῷ Ναῷ τῆς Ἀγίας Σοφίας τὴν Κυριακὴν τῆς 5ης Μαρτίου.

ΘΕΟΦ. ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΝΥΣΣΗΣ

—Κατὰ τὴν Κυριακὴν τῆς Τυρινῆς, 19 Φεβρουαρίου 1950 ὁ Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Νύσσης κ. Γερμανὸς ἐτέλεσε τὴν Θ. Λειτουργίαν ἐν τῷ ἐν Ὑόρκ, Πα., Ναῷ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου καὶ ὠμίλησεν ἐπὶ τῆς Εὐαγγελικῆς Περικοπῆς.

—Τὸ ἀπόγευμα τῆς ἰδίας ἡμέρας παρευρέθη καὶ ὠμίλησε κατὰ τὸ πολιτικὸν συνέδριον τῆς Ὁργανώσεως Ἀχέπα.

—Τὴν 20ὴν ἰδίου μηνὸς καθὼς καὶ τὴν 21ην παρευρέθη εἰς συνεδρίαν τοῦ Ἀνωτάτου Ἐκπαιδευτικοῦ Συμβουλίου τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς καὶ τῶν Κατηχητικῶν σχολείων.

—Τοὺς Α' Χαιρετισμοὺς τῆς Θεοτόκου κατὰ τὴν Α' Παρασκευὴν τῶν Νηστειῶν ἔψαλεν ἐν τῷ ἐν Κορόνα Ἱ. Ναῷ τῆς Μεταμορφώσεως ὅπου καὶ ὠμίλησε καταλλήλως.

—Κατὰ τὴν Κυριακὴν τῆς Ὁρθοδοξίας, 26ην Φεβρουαρίου, μεταβάς εἰς Νιοῦ Λόντον, Κον., εἶχεν ἀφ' ἑσπέρας μακρὰν σύσκεψιν μετὰ τοῦ Ἑκκλησιαστικοῦ Συμβουλίου τῆς Κοινότητος, τὴν δὲ ἐπομένην

κρυνεν ἀπὸ τὴν ἐθνικοθρησκευτικὴν μας ἰδεολογίαν. Ὅταν ἦλθεν ἐδῶ δὲν ὑπῆρχεν Ὁρθόδοξος Ἑλληνικὴ Ἐκκλησία διὰ νὰ τῷ χρησιμεύσῃ ὡς ἐστία ζωογόνος. Κατ' ἀνάγκην ἐρρίφθη εἰς τὰς ἀγκάλας μιᾶς Προτεστάντικῆς ὁμολογίας. Ἐζυμώθη μὲ τὸ πνεῦμά της. Δὲν ὑπῆρχε κανένας παράγων διὰ νὰ ἀντιδράσῃ. Καὶ ὅταν ἐπεράτωσε τὰς σπουδὰς του μέσα εἰς τὸ ξένον περιβάλλον, διέκοψε κάθε δεσμόν

ἐτέλεσεν Ἀρχιερατικὴν Θ. Λειτουργίαν ἐν τῷ Κοινοτικῷ Ἱ. Ναῶ καὶ ὠμίλησε μὲ θέμα: Ὑποχρεώσεις τοῦ Χριστιανοῦ.

—Τὸ ἀπόγευμα παρευρέθη εἰς ὑποδοχὴν γενομένην ὑπὸ τῶν Κυριῶν τῆς Κοινότητος ἀφοῦ παρεκάθησεν εἰς γεῦμα μετὰ τοῦ Ἱερατ. Προϊσταμένου καὶ τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Συμβουλίου.

—Κατὰ τὴν 27ην Φεβρ. παρευρέθη εἰς σύσκεψιν τῆς Ὁμοσπονδίας τῶν Κοινοτήτων τῆς Μεζονος Νέας Ὑόρκης ἐν τῇ αἰθούσῃ τῆς Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς.

—Τὴν 28ην ἰδ. μ. παρευρέθη εἰς συνεδρίαν τοῦ Ἀνωτ. Ἐκπαιδευτικοῦ Συμβουλίου, τὴν δὲ 2αν Μαρτίου παρευρέθη εἰς σύσκεψιν τῶν Ἱερατ. Προϊσταμένων τῆς Μεζονος Νέας Ὑόρκης, κατὰ τὴν ὁποῖαν ὠμίλησε ὁ Σεβ. Ἀρχιεπίσκοπος.

—Τὴν 3ην Μαρτίου ἀνέγνωσε τὴν Β' στάσιν τῶν Χαιρετισμῶν τῆς Θεοτόκου ἐν τῷ Ἱ. Ναῶ τοῦ Ἀγίου Γερασίμου Νέας Ὑόρκης.

—Κατὰ τὴν 5ην Μαρτίου ἀνελθὼν εἰς Μπίνχαμτον Ν. Υ. ἔψαλεν ἀφ' ἐσπέρας Ἑσπερινὸν καὶ ὠμίλησεν ἐν τῷ αὐτόσῃ Ἱ. Ναῶ μας τῆς Ἀγίας Τριάδος, τὴν δὲ ἐπομένην ἐτέλεσε τὴν Θ. Λειτουργίαν καὶ ὠμίλησε μὲ θέμα: Ὁ χειρότερος ἐχθρὸς τοῦ ἀνθρώπου.

—Τὸ ἀπόγευμα τῆς ἰδίας ὠμίλησε πρὸς τὰς Κυρίας ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ Ναοῦ μὲ θέμα:—Τί βλέπει κανεὶς διερχόμενος τὰς Ὁμογενεῖς Κοινότητας τῆς Ἀμερικῆς καὶ Καναδᾶ.

—Τὴν 9ην Μαρτίου προήδρευσε τοῦ Πνευματικοῦ Δικαστηρίου τῆς Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς ἀσχοληθέντος ἐπὶ ζητημάτων τῆς δικαιοδοσίας του.

—Τὴν 10ην ἰδ. μ. ἀνέγνωσε τὴν Γ' στάσιν τῶν Χαιρετισμῶν τῆς Θεοτόκου ἐν τῷ ἐν Ἀστορίᾳ Ἱ. Ναῶ τοῦ Ἀγίου Δημητρίου καὶ ὠμίλησε μὲ θέμα «Νέαι ὑποχρεώσεις τοῦ Ὁρθοδόξου καὶ θρησκευτικὴ ποίησις».

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΚΩΝ)ΠΟΛΕΩΣ

Ἡ εἰδησις περὶ ἀνησυχίας ἐν τῇ αὐλῇ τοῦ Πατριαρχείου λαβοῦσα χώραν μετὰ τὴν Θ. Λειτουργίαν τῆς Κυριακῆς τῆς Ὁρθοδοξίας πα-

ρουσιάσθη εἰς τὸν τύπον κατὰ τρόπον προκαλέσαντα πολλὰ σχόλια. Ἡ ἀπὸ μέρους τῶν Γραφείων τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς διάψευσις τῶν δημοσιευθέντων καθυσχάσσε τὸ Ὁρθόδοξον πλήρωμα. Ἡ Α. Θ. Π. κατὰ τὴν Κυριακὴν τῆς Ὁρθοδοξίας ἐτέλεσε τὴν Θεῖαν Λειτουργίαν ἐν τῷ πανσέπτῳ Πατριαρχικῷ Ναῶ μετὰ τῶν Μελῶν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου. Τὸ κήρυγμα τοῦ Πατριάρχου ἀπὸ τοῦ Θρόνου περιστράφη εἰς ζητήματα ἀφορῶντα τὸν Ὁρθόδοξον κόσμον, γενικῶς δὲ τὰς Ἐκκλησίας ἐκείνας αἱ ὁποῖαι δοκιμάζονται ὑπὸ τοῦ Κομμουνισμοῦ, ὁ ὁποῖος ἐσχάτως ἐπενόησε νὰ χρησιμοποιήσῃ καὶ Κληρικοὺς εἰς τὰς χώρας τῆς κυριαρχίας του πρὸς ἐξυπηρέτησιν τῶν σκοτεινῶν σκοπῶν του.

Ἐν ταῖς συνεδρίαις τῆς Ἱερᾶς Συνόδου ἔλαβον χώραν προκαταρκτικὰ συζητήσεις πρὸς πλήρωσιν τῆς Μητροπόλεως Δέρκων τῆς διὰ τοῦ θανάτου τοῦ ἀειμνήστου Μητροπολίτου Ἰωακείμ παραμεινᾶσης ἀνευ ὑπευθύνου ποιμένος. Συμφώνως πρὸς τὰ ἐν τῷ τύπῳ δημοσιευθέντα ἤρχισε λειτουργοῦν τὸ Θρησκευτικὸν Βιβλιοπωλεῖον τῆς Πνευματικῆς Διακονίας τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Κωνσταντινουπόλεως, εἰς τὸ ὁποῖον θὰ λειτουργῇ καὶ δανειστικὴ Βιβλιοθήκη. Ἡ Α. Σεβασ. ὁ Μητροπολίτης Ἰμβρου κ. Ἰάκωβος κατευθύνει τὴν κίνησιν τῶν ἐνεργειῶν τῆς Πνευματικῆς Διακονίας ἡ ὁποία ἤρχισε νὰ ἔξῃ ἀντεπιστέλλοντα μέλη καὶ ἐν Ἀμερικῇ.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ

Καθ' ἃ ἐδημοσιεύθησαν Ἡ Α. Μ. ὁ Πατριάρχης Ἀλεξανδρείας κ. κ.

Χριστοφόρος μετέβη εἰς Ἀθήνας δι' ὑποθέσεις τοῦ Πατριαρχείου. Ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς ἐν Ἀθήναις παραμονῆς τῆς Α. Μακαριότητος ἐγένοντο ἐνέργειαι ἀπὸ μέρους τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Πιπινέλλη ὅπως ἐπέλθῃ λύσις τοῦ ἀναφυέντος ζητήματος μεταξὺ τῆς Κοινότητος Ἀλεξανδρείας καὶ τοῦ Πατριαρχείου, ζήτημα τὸ ὁποῖον διετάραξε τὴν ἡσυχίαν τῆς ὁμογενείας ἐν Αἰγύπτῳ. Κατὰ τὰς ἐξ Ἀθηνῶν πληροφορίας ἐπὶ ἤλθε πλήρης συμφωνία εἰς τρόπον ὥστε νὰ ἀναγνωρισθοῦν ἀπὸ μέρους τῆς Κοινότητος ὠρισμένα περιοριστικὰ δικαιώματα τοῦ Πατριαρχείου καὶ ἀπὸ μέρους Αὐτοῦ ἀναγνώρισις ἰδιαιτέρων εὐθυνῶν ἀνηκουσῶν εἰς τὴν Κοινότητα.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἡ Α. Μακαριότης ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Σπυρίδων διηνεκῶς λαμβάνει ἐπιστολάς διαφόρων ἐπισήμων ἀρχηγῶν Κρατῶν καὶ Ἐκκλησιῶν δι' ὧν δηλοῦται ἡ συμμετοχὴ αὐτῶν εἰς τὴν διαμαρτυρίαν διὰ τὴν ἀπαγωγὴν τῶν παιδιῶν ὑπὸ τῶν Ληστοσυμμοριτῶν καὶ καταγράφεται ἡ ἐτοιμότης πρὸς συνεργασίαν αὐτῶν διὰ τὴν ἐπιστροφὴν καὶ τὴν ἀπόδοσιν τῶν παιδιῶν εἰς τοὺς γονεῖς των. Ἐνεργεῖα τοῦ Μακαριωτάτου καὶ κατόπιν πολλῶν διαμαρτυριῶν σχετικῶς μὲ τὸ Β. Διάταγμα περὶ παροχῆς θοηθείας εἰς τὸν ἐλευθεροτεκτονισμὸν πρὸς Ἱδρυσιν Στοῶν εἰς τὰς πόλεις τῆς Ἑλλάδος, τὸ Β. Διάταγμα τοῦτο ἡκρώθη.

Εἶναι καθήκον ὅλων τῶν Ἱερέων τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς νὰ ἐγγραφοῦν εἰς τὸ Περιοδικὸν αὐτῆς «ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΠΑΡΑΤΗΡΗΤΗΣ» καὶ νὰ ἐγγράφουν εἰς αὐτὸ συνδρομητὰς ἐκ τοῦ Ποιμνίου των.

Οἱ ἀλλάξαντες διεύθυνσιν Ἱερεῖς καὶ λοιποὶ συνδρομηταὶ τοῦ Περιοδικοῦ παρακαλοῦνται νὰ τὴν ἀνακοινώσουν εἰς τὸ Τμήμα Διεκπεραιώσεως διὰ νὰ τὸ λαμβάνουν τακτικῶς.

ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΑ ΒΙΒΛΙΑ

Εἰς τὴν Ἑλληνικὴν

ΤΑ 12 ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ καὶ Ο ΕΠΙΤΑΦΙΟΣ ΘΡΗΝΟΣ.—'Ο λόκληρος ἡ Ἱερὰ Ἀκολουθία τῆς ἐσπέρας τῆς Μ. Πέμπτης, Μ. Παρασκευῆς, Μ. Σαββάτου, καὶ ἡ Ἀνάστασις. Σελίδες 132, χαρτόδετον. 50¢

ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΨΙΣ καὶ ΤΑ ΑΓΙΑ ΠΑΘΗ.—'Ι. Ἀκολουθίαι, Εὐαγγέλια, Ἀπόστολοι καὶ Ἑορταὶ ὅλου τοῦ ἔτους. Πασχάλια ἕως τὸ 1987. Ἐκδοσις Ἀθηνῶν, κομψῶς δεδεμένη, σελίδες 796, \$3.00. Ἀμερικανικὴ ἔκδοσις, σελ. 520. ... \$5.00

ΙΕΡΟΣ ΣΥΝΕΚΑΗΜΟΣ τοῦ Ὁρθοδόξου Χριστιανοῦ.—Περιέχει τὰς Ἐκκλησιαστικὰς Ἀκολουθίας τῶν Κυριακῶν καὶ Ἑορτῶν ὅλου τοῦ ἔτους καὶ αἰώνιον Πασχάλιον καὶ Κυριακοδόμιον. Πολυτελής Ἀμερικανικὴ ἔκδοσις. Σελίδες 780. Χρυσόδετος, \$5.00.

Η ΚΑΙΝΗ ΔΙΑΘΗΚΗ, εἰς τὸ ἀρχαῖον ἐγκεκρυμένον ὑπὸ τῆς Μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας κείμενον. Τὰ 4 Εὐαγγέλια, Πράξεις Ἀποστόλων, Ἐπιστολαὶ Παύλου καὶ Καθολικαί, Ἀποκάλυψις, καὶ πῖναξ περικυπὼν ἀναγινωσκομένων κατὰ τὰς Κυριακὰς καὶ Ἑορτάς. Πολυτελής Ἀμερικανικὴ ἔκδοσις. Σελίδες 620. Χρυσόδετος. \$5.50

Εἰς τὴν Ἑλληνικὴν καὶ Ἀγγλικὴν
ΚΑΤΑΛΛΗΛΑ ΔΙΑ ΤΗΝ ΝΕΑΝ ΓΕΝΕΑΝ

Ἐκδόσεως Λονδίνου, με μαῦρα καὶ κόκκινα γράμματα, Ἑλληνικὰ καὶ Ἀγγλικά εἰς ἀντιστοιχοῦς σελίδας. Ὅλα σχήματος τσέπης, χρυσόδετα.

Η ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ. The Divine Liturgy of St. John Chrysostom. Ἐπίσης ἡ Θεία Λειτουργία τοῦ Μ. Βασιλείου καὶ Περικοπαὶ Ὁκτωήζου, Τριωδίου, Πεντηκοσταρίου καὶ Μηναίου. \$3.00

Η ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΓΑΜΟΥ, ἦτοι, Ἀρραβῶνος καὶ Στεφανώματος. The Sacrament of Holy Matrimony ... \$2.00

ΤΟ ΜΥΣΤΗΡΙΟΝ ΤΟΥ ΒΑΠΤΙΣΜΑΤΟΣ. The Sacrament of Holy Baptism. \$2.00

ΤΟ ΕΥΧΕΛΑΙΟΝ. The Sacrament of Holy Unction. \$2.00

Η ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΗΣ Μ. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ καὶ τῆς ΚΥΡΙΑΚΗΣ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ. The Services for the Holy Week and Easter Sunday. \$4.00

Η ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΤΩΝ ΠΡΟΗΓΙΑΣΜΕΝΩΝ. The Divine Liturgy of the Presanctified. \$3.00

Ο ΑΚΑΘΙΣΤΟΣ ΥΜΝΟΣ καὶ ΤΟ ΜΙΚΡΟΝ ΑΠΟΔΕΙΠΝΟΝ. The Acathist Hymn and the Little Compline. \$2.00

ΑΓΙΑ ΘΕΟΦΑΝΕΙΑ, ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗ καὶ ΥΨΩΣΙΣ. Epiphany, Pentecost, Exaltation of the Cross. \$2.00

ΔΙΔΑΚΤΙΚΑ ΒΙΒΛΙΑ ΔΙΒΡΗ ΔΙΑ ΜΙΚΡΟΥΣ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΟΥΣ

ΑΓΓΛΟΕΛΛΗΝΙΚΟΙ ΔΙΔΑΚΤΙΚΟΙ ΔΙΒΡΥ. Ὁδηγὸς συνομιλίας Ἀγγλικῆς καὶ Ἑλληνικῆς, μετὶ τὴν προφορὰν, ἐπὶ παντὸς χρησίμου θέματος. Νέα ἔκδοσις 1947, μετὶ ἐπιστολογραφίαν. Σελ. 448, σχῆμα τσέπης. Χρυσόδετοι \$2.50.

ΓΟ ΑΛΦΑΒΗΤΑΡΙΟΝ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΟΠΑΙΔΟΣ τῆς ΑΜΕΡΙΚΗΣ, Κωνσταντοπούλου, Τεῦχος Α'. Τὸ πλουσιώτατον καὶ μεθοδικώτατον. Μετὰ πολυχρώμους εἰκόνας \$1.00

ΓΟ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑΡΙΟΝ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΟΠΑΙΔΟΣ τῆς ΑΜΕΡΙΚΗΣ, Κωνσταντοπούλου, Μέρος Β'. Τὸ ἰδεώδες Ἀναγνωστικὸν Α' ἢ Β' τάξεως, μετὰ 42 πολυχρώμους εἰκόνας \$1.00

ΑΝΑΓΝΩΣΤΙΚΟΝ Γ' ΤΑΞΕΩΣ «ΕΛΛΗΝ. ΜΥΘΟΛΟΓΙΑ», Κωνσταντοπούλου. Μόλις ἐκδοθέν, εἰς ἐκλεκτὴν δημοτικὴν, μετὰ εἰκονισμὰ καὶ 70 ὁμοεικόνας εἰκόνας. Τιμὰται \$1.00

ΑΝΑΓΝΩΣΤΙΚΟΝ Δ' ΤΑΞΕΩΣ «ΤΑ ΠΑΤΡΙΚΑ ΜΟΥ ΠΑΛΑΤΙΑ», Ν. Βαβοῦδη. Τὸ μόνον ἐγκυρὸν. Δ' ἔκδοσις. \$1.00

ΑΝΑΓΝΩΣΤΙΚΟΝ ΑΡΧΑΙΑΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ. Πολυζωίδου. Ἐκδοσις Γ', 1945. Μετὰ 100 ὁμοεικόνας εἰκόνας \$1.00

ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΒΥΖΑΝΤΙΝΗΣ ΚΑΙ ΝΕΩΤΕΡΑΣ ΕΛΛΑΔΟΣ. Πολυζωίδου. Ἐκδοσις 1949. Μετὰ πολλὰς εἰκόνας. \$1.00.

GREEK MADE EASY. Ἡ μόνη ἀπλὴ καὶ συγχρονισμένη μέθοδος πρὸς ἐκμάθησιν τῆς Ἑλληνικῆς, κατ' αἰκὸν ἢ ἐν Σχολείῳ, ὑπὸ Ἀμερικανῶν, μικρῶν ἢ μεγάλων. Third enlarged edition (1948), 192 pages. Cloth, \$2.50.

ΑΓΓΛΙΚΗ ΜΕΘΟΔΟΣ Ἀνευ Διδασκάλου. Ἡ ἀρίστη πρὸς ἐκμάθησιν τῆς Ἀγγλικῆς ὑπὸ Ἑλλήνων. Πρὸς ἀνεξαρτησίαν. Γλῶσσα ζωντανή. Κατάλληλος δι' ἀρχαρίους ἢ πρῶτον μαθητὰς. Ε' ἔκδ. 1949, μετὰ 64 ἐπὶ πλέον σελ. \$3.00

ΔΙΔΑΚΤΙΚΑΙ ΙΣΤΟΡΙΑΙ. Πολυζωίδου. Μικρὰ παιδικὰ ἱστορία, παρμένα ἀπὸ τὴν ζωὴν. Ὑψος ἀπλοῦν. Σελ. 160. \$1.50.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΙΚΟΝ ΠΑΛΑΙΑΣ ΔΙΑΘΗΚΗΣ. Πολυζωίδου. Νέα ἔκδοσις μετὰ 26 μεγάλαις εἰκόνας, προσενγὰς, γλ. \$1.00

ΑΝΑΓΝΩΣΤΙΚΟΝ ΤΗΣ ΚΑΙΝΗΣ ΔΙΑΘΗΚΗΣ. Πολυζωίδου. Μετὰ διδασκαλίας, προσενγὰς καὶ πολλὰς ὁμοεικόνας εἰκόνας \$1.00

ΑΝΑΓΝΩΣΤΙΚΟΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ. Πολυζωίδου. Ἐκδοσις Β', μετὰ πολλὰς εἰκόνας. \$1.00

ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗ ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΓΛΩΣΣΗΣ. Δημητριάδου. Ἐκδοθεῖσα χάριν τῶν ἐδῶ Ἑλλήνων σχολείων. \$1.00

Η ΚΑΤΗΧΗΣΙΣ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΟΠΑΙΔΟΣ. Πολυζωίδου. Ἡ διδασκαλία τῆς πίστεώς μας εἰς 100 εἰκόνας μαθημάτων. \$1.00

CATECHISM OF THE EASTERN ORTHODOX CHURCH. A Sunday School Primer. By Bishop G. Polyzoides. \$1.00

ΟΡΘΟΔΟΞ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΚΗ. Πολυζωίδου. Ἐξηγεῖ μετὰ εἰκόνας ὅσα τελοῦνται εἰς τοὺς ναοὺς μας. \$1.00

Στέλλονται παντοῦ προπληρωμένα. C.O.D. 30¢ ἐπὶ πλέον. Πωλοῦνται εἰς ὅλα τὰ βιβλιοπωλεῖα καὶ ἀπὸ τοὺς Ἐκδότας.

D. C. DIVRY, Inc., Publishers

293 SEVENTH AVE.
NEW YORK 1, N. Y.